

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN 11-12-13-14-15-16-17-18-19-20

VERGADERINGENVANDECEMBER1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1994

DECREET BETREFFENDE HET ONDERWIJS-V

DECREET TOT BEVORDERING VAN DE ECONOMISCHE EXPANSIE IN HET
VLAAMSE GEWEST

DECREET TOT OPRICHTING VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPSBE-
LEID

DECREET TOT REGELING VAN DE RECLAME EN SPONSORING OP RADIO EN
TELEVISIE
DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET BESTUURLIJK BELEID

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET RECHTSPOSITIE
PERSONEELSLEDEN GEMEENSCHAPSONDERWIJS

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VLAAMS FONDS VOOR SOCIALE
INTEGRATIE VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP

GEBRUIK VAN HET NEDERLANDS IN EUROPESE INSTELLINGEN

MESTACTIEPLAN

MIDDELENBEGROTING 1994

PROGRAMMADECREET 1994

VERZOEKSCRIFTEN

Inhoud

Nr. 11 **Woensdag 1 december 1993**

Berichten van verhindering, blz. 265

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering, blz. 265

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de eenzijdige vaststelling van het minimum-ereloonbarema in de sociale huisvestingssector, blz. 266

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de promotie van de verkoop van individuele verbrandingsovens zonder filter als alternatief voor selectieve ophaling en huisvuilzakbelasting, blz. 267

Actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het uitstellen van de aanleg van fietspaden langs de weg Bree-Bilzen, blz. 268

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het niet toepassen van de omzendbrieven inzake het bouwen in woonparken, blz. 270

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over een mogelijke verdaging van De Gordel in 1994 wegens de vijftigste verjaardag van de bevrijding, blz. 271

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse Energie Holding, blz. 272

Spreekers : de heren S. De Clerck, F. Dielens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 275

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van het Nederlands bij het Europees Merkenbureau

Actuele interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van het Nederlands als officiële taal bij de Europese instellingen, blz. 276

Spreekers : de heren F. Van den Eynde, J. Gabriels, M. Olivier

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de Europese Unie
- 430 (1993-1994) - Nr. 1

Bespreking, blz. 279

Spreekers : de heren P. Van Grembergen, G. Annemans, J. Gabriels, F. Van den Eynde, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 282

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de definitie van familiaal bedrijf in het kader van het Mestactieplan

Toegevoegde actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over een politiek akkoord betreffende de wijziging van het Mestactieplan, blz. 282

Spreekers : de heren A. Denys, F. Vandebroucke, mevrouw V. Dua, minister-president L. Van den Brande, minister N. De Batselier

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie
- 412 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmen, blz. 288

Hoofdelijke stemming, blz. 289

Spreekers : de heren D. Van Mechele, H. Van Denderen, mevrouw M. Dillen

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V

- 408 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Hoofdelijke stemming, blz. 292

Spreekers : de heren L. Appeltans en L. Van Nieuwenhuysen

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 1 juli

1992 tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid - 414 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 293

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid

- 399 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 294

Hoofdelijke stemming, blz. 296

Ontwerp van decreet tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest

- 361 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 297

Spreeker : de heer J. Caubergs

Hoofdelijke stemming, blz. 299

Spreeker : mevrouw M. Aelvoet

Voorstel van decreet van de heer R. Swinnen c.s. houdende wijziging van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
- 395 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 300

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van het op 25 november 1993 gehouden debat over de mededeling van de Vlaamse regering naar aanleiding van het globaal plan van de federale regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid

- 434 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 301

Spreeker : de heer J. Geysels

Met redenen omklede motie van de heren F. Dewinter en G. Annemans tot besluit van het op 25 november 1993 gehouden debat over de mededeling van de Vlaamse regering naar aanleiding van het globaal plan van de federale regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid
- 435 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 302

Met redenen omklede motie van de heren J. De Mol en J. Caudron tot besluit van de op 21 oktober 1993 door de heer J. De Mol in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn verklaring om het moratorium voor BPA's te versoepelen

- 433 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 304

Spreekers : de heer J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heren A. Denys, J. Caudron, J. Van Eetvelt, J. Caubergs, E. Van Rompuy, J. Geysels

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de Europese Unie
– 430 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 308
Sprekers : de heren J. Geysels, W. Verreycken, P. Van Grembergen

Voorstel van motie van overeenstemming van de heer J. Taylor c.s. betreffende het besluit van de Vlaamse regering tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 436 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 310

Regeling van de werkzaamheden, blz. 311

Nr. 12 Maandag 13 december 1993

Berichten van verhindering, blz. 313

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 313

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 313

Verslagen
Indiening, blz. 313

Tekst aangenomen door de commissies
Indiening, blz. 315

Jaarverslagen
Indiening, blz. 315

Besluiten van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 316

Ministeriele besluiten
Indiening en verwijzing, blz. 316

Advies van de Vlaamse Mediaraad
Indiening en verwijzing, blz. 316

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 316

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 316

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 316

Samenstelling van een werkgroep
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 317

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 41' (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking

Algemene toelichting, blz. 317
Spreker : de heer J. Taylor, verslaggever

Financien en begroting, blz. 323
Sprekers : de heren S. Platteau, E. Van Rompuy, M. Didden, W. Verreycken, C. Lisabeth, H. Schiltz, J. Geysels, A. Denys, minister N. De Batselier, minister W. Demeester-De Meyer

Brussel, blz. 344
Sprekers : Mevrouw S. Creyf, de heren J. Van Hauthem, E. Van Rompuy, F. Dewinter, F. Dielens, A. De Boeck, E. Van Vaerenbergh, H. Suykerbuyk, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 360

Bijlage
Vraag om uitleg, blz. 361

Nr. 13 Dinsdag 14 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 365

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata)

en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, blz. 365

Sprekers : de heren V. Vautmans, P. Breyne, J. Timmermans, A. Denys, mevrouw M. Vogels, de heren J. Caudron, E. Van kompy, F. Vermeiren, J. Van Eetvelt, M. Olivier, minister N. De Batselier, minister T. Kelchtermans

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, blz. 382

Sprekers : de heer W. Taelman, mevrouw A. Leysen, minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 388

Nr. 14 Dinsdag 14 december 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 391

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid (Voortzetting), blz. 391

Sprekers : de heer G. Annemans, mevrouw A. Leysen, de heren R. Swinnen, J. Tavernier, C. Moors, L. Appeltans, A. Denys, L. Dierickx, minister L. Van den Bossche, minister L. Detiège

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, blz 410

Sprekers : de heren L. Pierco en G. Cardoen

Mededeling van de voorzitter, blz. 413

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
— 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
— 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

— 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
— 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

— 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
— 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
— 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
— 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

— 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

— 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

— 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

— 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken (Voortzetting), blz. 413

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, R. Vanlerberghe, J. Tavernier, H. Lauwers, R. Van Hooland, M. Van der Poorten, P. Dewael, E. Van Rompuy, minister L. Van den Bossche, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 435

Nr. 15 Woensdag 15 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 437

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede

aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
— 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

— 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

— 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
— 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

— 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
— 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
— 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
— 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

— 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

— 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

— 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de

Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **begeleiding** van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, blz. 437

Sprekers : de heren L. Bril, J. Sleetckx, P. Deprez, S. De Clerck, F. Wymeersch, D. Van Mechelen, mevrouw M. Aelvoet, de heren P. Dewael, J. Ulburghs, A. Denys, E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, M. Maertens, E. Schuermans, minister L. Detiège, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 463

Nr. 16 Woensdag 15 december 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 465

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **begeleiding** van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 456
Sprekers : de heren M. Verwilghen, H. Brouns, X. Buisseret, J. Timmermans, A. Denys, F. Wymeersch, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer J. Van Looy, mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Barbé, M. Capoen, A. Arts, minister N. De Batselier

Media, blz. 488

Sprekers : de heren P. Chevalier, H. Van Dienderen, S. De Clerck, A. Denys, mevrouw M. Dillen, de heren M. Bartholomeeussen, W. Seeuws, E. Van Rompuy, H. Olaerts, F. Sarens, minister N. De Batselier, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 506

Nr. 17 Donderdag 16 december 1993
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 507

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 507

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13

- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn en Gezondheid, blz. 507
Sprekers : de heren G. Anthuenis, L. Goutry, M. Maertens, mevrouw L. Maximus, de heren K. Van Overmeire, H. Van Wambeke, E. Van Vaerenbergh, mevrouw M. Vogels, de heren M. Olivier, B. Vandendriesche, J. Geysels, minister W. De-

meester-De Meyer, minister L. Detiège

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap
- 392 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 528
Artikelsgewijze bespreking, blz. 528

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in

Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur, blz. 530
Sprekers : de heren M. Van Peel, F. Dewinter, W. Seeuws, L. Hancké, J. Geysels, F. De Man, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 536

Nr. 18 Donderdag 16 december 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 537

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur (Voortzetting), blz. 537
Sprekers : de heren P. Dewael, W. Seeuws, P. Hostekint, F. De Man, M. Van Peel, J. Geysels, E. Van Rompuy, H. Lauwers, A. Denys, L. Hancké, L. Dierickx, L. Peeters, E. Beysen en minister H. Weckx

Openbare Werken en Vervoer, blz. 559
Sprekers : de heren E. Beysen, J. Ansoms, W. Verreycken, J. De Mol, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, H. Schiltz, F. Van den Eynde, mevrouw M. Dillen, minister T. Kelchtermans en minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 585

Nr. 19 Vrijdag 17 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 587

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de alge-

mene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, blz. 587

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, F. Van den Eynde, L. Van Nieuwenhuysen, D. Van der Maelen, S. De Clerck, J. Ulburghs, P. Van Grembergen, mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Dierickx, G. Annemans, E. Van Rompuy, F. Vergote, A. Denys, minister J. Sauwens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 613

Nr. 20 **Vrijdag 17 december 1993**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 615

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 615

Verzoekschriften (Regl. art. 82),

blz. 616

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer L. Standaert tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de niet uitbetaling van beloofde toelagen aan de V.Z.W. Payoke, blz. 616

Actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over zijn aanvankelijke weigering om het probleem rond het taalgebruik bij het Europees Merkenbureau aanhangig te maken bij het Overlegcomité Federale regering – Gemeenschaps- en Gewestregering

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het feit dat op de Europese top geen beslissing genomen werd in verband met het Nederlands, als officiële taal van het Merkenbureau, blz. 616

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over eventuele Vlaamse subsidiëring voor een Nederlands-Belgisch kalvergiebedrijf in de Noorderkempen, blz. 618

Actuele vraag van de heer J. Ulburghs tot de heer L. Van den Brande, minister-

president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de investeringen in Center-Parcs, blz. 619

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het antwoord van de Vlaamse regering aan de federale regering over de weigering van Sabena om haar advertentie te plaatsen, blz. 619

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente persberichten nopens een nieuwe inruiloperatie van de Begemann-aandelen van Belgische openbare investeringsmaatschappijen, blz. 620

Actuele vraag van de heer H. Van Dieren tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het terugschroeven van de NMBS-investering voor binnenlands vervoer ten voordele van de TGV, blz. 622

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de recente besprekingen omtrent de uitdieping van de Schelde, blz. 623

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de actuele onrust bij de plaatselijke bevolking over de voorgestelde vestiging van een verbrandingsoven in het Vilvoordse, blz. 624

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het feit dat sedert het begin van het nieuwe televisie-seizoen het Vlaams Blok nog nooit rechtstreeks aan bod kwam in het actualiteitsprogramma "De zevende dag", blz. 624

Actuele vraag van de heer E. Van Vaeerenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het gebrek aan belangstelling van de Vlaamse regering voor de faciliteitengemeenten rond Brussel, blz. 624

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het geweld in de jeugdprogramma's van VTM, blz. 626

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 630

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13

– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 631

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 25

Artikelsgewijze bespreking, blz. 664

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5

– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20
Mededeling van de fractievoorzitters, blz. 688

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, F. Dewinter, L. Hancké, F. Vandenbroucke, J. Gabriëls, J. Geysels, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, minister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 698

Sprekers : de heren L. Standaert en G. Annemans

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 700

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 701

Spreker : de heer J. Valkeniers

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 702

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemming, blz. 704

Spreker : de heer S. Platteau

Hoofdelijke stemming, blz. 716

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 718

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 25

Aangehouden stemmingen, blz. 719

Sprekers : de heren W. Seeuws, J. Tavernier, V. Vautmans, J. Caudron, J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heer J. Timmermans, minister L. Van den Bossche

Hoofdelijke stemming, blz. 735

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

– 392 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 737

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 30 november 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's

– 438 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 738

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, F. Dielens, J. Van Hauthem, mevrouw A. Neyts-Uyttebroeck en mevrouw S. Creyf-Blondé

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 30 november 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's

– 439 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 740

Regeling van de werkzaamheden, blz. 741

Bijlagen

Bijlage 1: Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 745

Bijlage II : Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 771

Bijlage III : Samenvatting schuldssituatie Vlaamse Gemeenschap per rubriek, blz. 885

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 9.33 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. De Seranno, E. Flamant, A. Gijsbrechts-Horckmans, A. Kempinaire : gezondheidsredenen ;

W. Claes, E. Derycke, J. Leclercq : buitenslands ;

A. Bourgeois, J. Dupré, J. Laverge, M. Smet : ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET hou-

dende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Maamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

BELEIDSBRIEF Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

- 291 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Preventieve ge-

zondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

De voorzitter : Wij behandelen nu de materies waarvoor ministers Van den Brande, en Sauwens bevoegd zijn, met name Buitenlandse en Europese Aangelegenheden en de door de minister-president ingediende beleidsbrief Externe Betrekkingen in 1994.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de CVP-fractie gaat akkoord met de begroting voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

Ik wil de discussie van de commissievergaderingen niet heropenen, maar enkel een paar belangrijke aandachtspunten onderstrepen.

Vermits de wereldpolitiek, Europa en de samenwerkingsverbanden binnen Europa niet ver van ons bed staan, is het normaal dat wij aan deze problematiek de nodige aandacht schenken. De periode is voorbij dat men vrijblijvend kon zeggen dat Vlaanderen her-en erkenbaar moet zijn. Europa is niet langer veraf.

Daarom deze bedenkingen.

Ten eerste, sinds het verdrag van Rome van 1957 heeft men op een vernuftige manier – zonder dat de

nationale parlementen van de lidstaten daarbij te sterk hebben gehinderd – gebouwd aan de Europese samenwerking. Heel wat politici hebben tussen 1957 en vandaag geslapen ! Men heeft bijvoorbeeld slechts langzaam begrepen dat het verdrag de mogelijkheid biedt richtlijnen uit te vaardigen die de nationale wetgeving overstijgt. Men mag het Europees gebeuren niet op een berustende manier over zich heen laten komen maar actief zijn en alert. Dankzij de nieuwe instellingen is het cruciale moment immers aangebroken.

Ten tweede, Europa heeft een bepaald doel voor ogen. Eén van die keuzes is bijvoorbeeld een territorium-keuze waardoor grote woon-eenheden – van steden tot stadsgewesten – uitgebouwd worden. Aandacht voor mobiliteit is daaraan inherent. Mobiliteit schept mogelijkheden maar brengt ook problemen mee. Wij zullen de mobiliteitsproblematiek aan den lijve ondervinden. Het openbaar vervoer is grotendeels federaal gebleven en de federale instellingen hebben niet meegewerkt aan de verwezenlijking van één Europese Vervoersmaatschappij. Vandaag voelen wij de gevolgen daarvan en zitten wij als het ware met de brokken. Men gebruikt de groeiende mobiliteit op Europees vlak als argument om de kredieten te verhogen van Europese vervoersprojecten. Dit vermindert de mogelijkheden van het binnenlands vervoer. Dergelijke problematiek, bij wijze van voorbeeld, moet vooraf overlegd worden met de gewesten en moeten kaderen in een langetermijnvisie. Het is van groot belang dat het gestructureerd overleg tussen Vlaanderen en het federale beleid goed georganiseerd wordt zodat de respectievelijke bevoegdheden maximaal benut kunnen worden.

Ten derde, Europa wekt wantrouwen ! Europa speelt al te dikwijls het spel van het voldongen feit. De uitslag van het Deens referendum heeft velen wakker geschud en doen na-

denken. Het Deens referendum heeft de problematiek inzake de subsidiariteit blootgelegd. Dit begrip wordt al te vaak ge-en misbruikt. Een Europees model voor stadsvernieuwing is daarvan een voorbeeld. Ik begrijp niet dat men in het kader van de verscheidenheid, die Europa siert, Europese modellen propageert. Ik begrijp evenmin waarom commissaris Miller inzake onderwijs een Europese leertijd wil invoeren.

Het verdrag van Maastricht bepaalt uitdrukkelijk dat onderwijs en cultuur niet tot de bevoegdheid van de Europese Gemeenschap behoren. De verscheidenheid noopt Europa ertoe waakzaam te zijn voor een al te vlot gepropageerde uniformiteit.

Enkele weken geleden verklaarde commissaris Miller, tijdens een bijeenkomst van de Raadgevende Raad, de voorbode van de regio's, dat het Cohesiefonds een recuperatie is van de lidstaten ten nadele van de Commissie.

De jongste ontwikkelingen inzake het Merkenbureau hebben aangetoond dat Europa zeker geen voorbeeld is voor de federale loyaliteit waarover men in België zo dikwijls spreekt.

Tijdens de vergadering van de Euro-patop op 30 november zijn ook overeenkomsten afgesloten over een Europees Milieuagentschap, een Europese Stichting voor Opleiding en vele anderen. Wat gebeurt daarmee, ook in verband met het taalgebruik ?

Wat gebeurt er met onze taal in het Schengen-akkoord ? Het Schengen Information System zal immers informatie bevatten over elke Europese burger.

Ik weet dat dit een zaak is die buiten het Europees Verdrag valt en nog steeds een intergouvernementele zaak is. Mijnheer de minister-president, ik stel vast dat u voor een heel zware opdracht staat wanneer u, door het af te sluiten samenwer-

Suykerbuyk

kingsakkoord, tot een dusdanige regeling komt dat u vooraf wordt betrokken bij wat op het Europese niveau wordt verdedigd en dat het akkoord bovendien zodanig wordt opgesteld dat het waterdicht is. Ik neem aan dat dit zeer moeilijk is, maar het is wel cruciaal. Daarom wil ik u gelukwensen, omdat u ten opzichte van wat is gebeurd niet de Nederlandse houding aanneemt. Ik las in een Nederlands dagblad : Taal Merkenbureau is van de baan. Dit dossier wordt in Nederland blijkbaar geklasseerd. U hebt het niet geklasseerd, dat is goed, u mag dat ook niet doen. Het kan niet dat de beslissing van de Europese Top zo belangrijk en zo onomkeerbaar is dat men daarop niet kan terugkomen. Voor zover ik weet, is er van een Merkenbureau en van de oprichting ervan in Madrid helemaal nog geen sprake. Men kan daarover nog maanden spreken. Op Europees niveau kan men dan wel van onomkeerbaarheid gewagen, wij hoeven dat daarom nog niet te aanvaarden.

Ik herhaal dat het hier over een kapitaal punt gaat. Ik laat die kwestie van het Merkenbureau even terzijde. We moeten echter voorafgaandelijk overleg eisen voor alle beslissingen die dagelijks op Europees niveau worden genomen, in denk bijvoorbeeld aan de milieuproblematiek, waarvoor we in Vlaanderen bevoegd zijn en waarmee we geconfronteerd worden. Dat wens ik aan de regering te zeggen.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer Suykerbuyk, op dit ogenblik is het niettemin zo dat, alle moties en resoluties van de Vlaamse Raad en van de Vlaamse regering ten spijt, wij toch, wat het Europees Merkenbureau betreft, in feite nog altijd in de hoek staan. Het is niet ten onrechte dat u de minister-president feliciteert omdat hij de zaak niet laat klasseren. Dat is juist. Bovendien

heeft de federale regering, inzake dit Merkenbureau, tijdens de jongste top toch niets gedaan. Wij blijven met het probleem zitten. Intussen is de zaak aangekaart in het overleg tussen de federale en de Vlaamse regering, maar dat is dan weer uitgesteld. Wij blijven, zoals zo vaak als Vlamingen, ergens haperen. Dat is wel te betreuren.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik zal straks een volledig antwoord geven. Ik denk echter dat we maar één mogelijkheid hebben, met name principieel op ons stuk staan. Ten aanzien van de federale regering moeten we objectief vaststellen dat één stap in de goede richting werd gezet. Het probleem van het Merkenbureau is zowel van principiële als van praktische aard. Bovendien bestond de vrees dat het een precedent zou zijn om van daaruit te zeggen dat er een onderscheid in de talen wordt gemaakt.

Ik heb mij nooit opgesteld tegen de notie dat, ook bij de uitbreiding van de Unie, de talen gelijkwaardig zijn. Ik probeer daarin objectief te zijn. Ik denk dat het Belgische voorzitterschap daar een nuttige stap heeft gezet. Het neemt niet weg dat wij op het punt van het Merkenbureau grondig van mening verschillen. Zoals Collega Suykerbuyk zegt zou het beter zijn dat het morgen een oplossing krijgt, maar de afspraak in het Overlegcomité was dat er nog verder overleg zal zijn.

Ik kan u enkel bevestigen dat dit overleg ook werkelijk plaatsvindt om te zoeken hoe een oplossing kan worden uitgewerkt. Daarom vind ik het nuttig dat u, naar aanleiding van het probleem van het Merkenbureau, de zaak breder opentrekt door te zeggen dat het weliswaar daarover gaat, maar dat het ook nog over veel andere dingen gaat.

De heer F. Van den Eynde : Mijn-

heer de voorzitter, met uw toestemming wens ik een bijkomende vraag aan de minister-president te stellen. Het probleem is natuurlijk dat er aan de ene kant uw Vlaamse standpunten zijn en aan de andere kant het feit dat er overleg is en dat de gesprekken nog niet zijn afgesloten. Het zit echter toch een beetje op de lange baan.

Mijnheer de minister-president, indien men dat op de lange baan zou houden, wat kan de Vlaamse regering dan op dat ogenblik nog doen ? Ik denk dat het probleem inderdaad zeer principieel is en dat het de moeite loont om ervoor te vechten.

De heer H. Suykerbuyk : Ik denk inderdaad dat het probleem in al zijn breedte werd gesteld. Het is ook niet zo eenvoudig. Immers, als men vanuit het federaal niveau beslissingen neemt zonder de bevoegdheid van de gewesten te erkennen, dan is dat inderdaad een inbreuk op de federale loyaliteit. Ik meen echter dat daarop geen Europese sanctie staat. Er is natuurlijk wel de binnenlandse, de Belgische sanctie. Dat is duidelijk. Als men permanent tegen het principe van de loyaliteit zondigt, dan kunnen gevaarlijke dingen gebeuren.

Men moet natuurlijk ook goed weten in welke richting men gaat. Ik vraag mij steeds meer af hoe wij ons in Europa moeten opstellen. Aan degenen die pleiten voor een onafhankelijk Vlaanderen, vraag ik hoe zij, met die aparte zetel aan de ministertafel, veel succes zullen behalen ? Immers, in de mate dat men het veterecht uitschakelt en meer tot gekwalificeerde meerderheden komt, is het voor mij niet vanzelfsprekend dat die eigen Vlaamse zetel – uw alternatief – de goede oplossing is. Daarom kies ik voor de regionale benadering waarbij de regio's, meer dan vandaag natuurlijk, een institutionele inbreng zouden krijgen. Ik wens daarover trouwens nog iets te zeggen. Het Comité van de Regio's komt eraan. Zoals het er

Suykerbuyk

nu bijstaat, hoop ik echt dat het geen slechte start zal kennen.. Het probleem is wel dat men ons in Maastricht niet al te veel heeft aangeboden. Er werd onder meer gezegd dat in dat Comité van de Regio's ook de lokale vertegenwoordigers zetelen. Ze zijn daar binnengesmokkeld. Dat is dan ook gebeurd. Volgens recente inlichtingen overtroffen het aantal lokale het aantal regionale vertegenwoordigers. Als dat waar is, dan gaat het om een bijzonder slechte start, want dan heeft dat Comité van de Regio's wel de naam van Comité van de Regio's. Er zetelen dan enkel burgemeesters in en daarmee zitten we natuurlijk niet goed. Dat is een groot probleem.

Ik blijf erbij dat we ter zake toekomstgericht moeten handelen. Waar moeten we naartoe ? Wij moeten naar een geïnstitutionaliseerde inbreng vanuit de Europese regio's. Dat is fundamenteel.

De heer F. Van den Eynde : Wij zullen in elk geval sterker zitten dan met uw Comité van Regio's dat inderdaad, u hebt het zeer terecht gezegd, zeer weinig betekent wanneer men er zelfs steden zou bij betrekken. U hebt zelf het woord burgemeester gebruikt, ik heb dat niet gedaan.

Ik denk ook dat de situatie van Vlaanderen ten overstaan van de Unie zeker niet minder sterk zal zijn dan de situatie van België.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer Van den Eynde, daar ligt het verschil in onze opvatting. U mag ook niet vertrekken van de situatie van vandaag. Ik heb zelf gezegd dat men met het Comité van Regio's, zoals het nu is opgevat, niet ver staat. Het is een comité waarvan de bevoegdheden nog niet eens vaststaan.

Anderzijds kan men zich via de instellingen waarmaken. Er zijn toch een aantal indicaties dat de regio's wel degelijk meer betekenen dan

een louter adviesorgaan. In dit opzicht verdient de Vlaamse regering alle lof. Mijnheer de minister-president, uw voorganger – dit mag hier toch nog eens worden herhaald - de heer Geens heeft het gesprek binnen de ARE op gang gebracht. De ARE is representatief voor de grote Europese regio's. Iets anders dan de groep van bij de 198 leden, zoals in het verslag van Maastricht bepaald.

Minister-president L. Van den Brande : Volledigheidshalve, omdat Centraal- en Oost-Europa ook in dit totaal zijn opgenomen. Beperkt tot de Europese Unie bedraagt het aantal ongeveer 150.

De heer H. Suykerbuyk : Het blijft nog altijd zeer veel. In denk dat uw eigen concept van de cultuurregio's waarvan u zegt dat zij een voldoende economisch draagvlak moet hebben, dat er een culturele aanwezigheid moet zijn en ook een democratisch gekozen instelling, uiteraard een goed uitgangspunt is. Het kan immers niet zijn dat al dan niet veredelde provincies in het Comité van Regio's zitting zouden hebben. Misschien kan het nog in de beginperiode, maar wij moeten verder gaan. Degenen die vandaag meewarig spreken over een Senaat van de Regio's zullen in de toekomst ongelijk krijgen.

Ik meen dat wij moeten nadenken over de meest geëigende weg naar Europa, en dit is niet zo vanzelfsprekend niet de weg waarbij men plaats neemt aan de tafel van de minister-raad, waarbij het aantal stoelen steeds meer wordt uitgebreid.

Ik pleit dus voor een regionale benadering. Ik meen dat het onze taak is ervoor te zorgen dat de start, ondanks de minder positieve geluiden, goed zou zijn.

Mijnheer de voorzitter, wat de Benelux betreft, pleit ik ervoor dat men aan de Benelux meer waarde zou gaan hechten en over dit gegeven ons grondig zou nadenken, niet zozeer over de wijze van reorganisatie

maar vooral over de vraag of wij nog wel een Benelux willen.

In de Internationale Spectator lees ik een artikel van de heer Ben Knaepen waarin hij zich vragen stelt over de wijze waarop de buitenlandse politiek in Nederland moet worden gevoerd. Hij zegt : De Benelux dan misschien ? Het is en blijft een even voor de hand liggende als telkens weer gefrustreerde optie. Wie ervoor pleit haalt zich al gauw de verdenking van naïviteit op de hals, wat in internationale betrekkingen een ernstiger vergrijp is dan bedrog. Einde citaat.

Ik ben dus niet zo zeker dan men in Nederland nog echt in de Benelux gelooft. In België stellen wij vast dat onze collega's van het Waalse Gewest temporiseren. Luxemburg is gelukkig mét Benelux maar ook zonder Benelux. De vraag is wat wij willen.

Wij moeten hierover grondig nadenken, al was het maar omdat wij weten dat Benelux "een middelgrote maat" is binnen Europa, waarbij het kleine niet te klein en het grote niet te groot mag zijn. Ik geef u deze overweging mee, al was het maar omdat ook zou worden ingevuld wat in Vlaanderen-Europa 2002 wordt gezegd, namelijk dat Vlaanderen geopolitiek een ligging heeft die ons veel mogelijkheden biedt. Wij moeten het dus niet alleen binnen Vlaanderen houden, maar in het kader van een groot ommeland.

Debatten over de strategie kunnen misschien vrijblijvend zijn, maar ze zijn niet zonder belang. Dit bleek nog deze week met betrekking tot Brussel. Minister Weckx erkende graag dat een gesprek over de te volgen strategie inzake Benelux-Brussel belang heeft.

Tot slot nog een woord over het Vlaams Huis. Ik heb al eerder gezegd dat wanneer het gaat over Europese instellingen meer belang moet worden gehecht aan het lokaliseringsprincipe. In het kader van het

Suikerbuyk

debat over Brussel heb ik deze week gezegd dat wanneer de hoofdstad van Europa Madrid of Berlijn zou zijn, het Spaans of het Duits zeker meer op die instelling zou afstralen. Dit is bij ons niet het geval, wellicht omdat wij niet sterk genoeg zijn, maar in dit geval moeten wij ons, samen met de 21 miljoen Nederlandstaligen sterker maken.

Als er dan al geluiden zijn vanuit Nederland dat het Vlaams Huis niet hoeft, moet ik hierop antwoorden dat de Interparlementaire Commissie van de Taalunie eenparig is over de noodzaak van een contactpunt te Brussel. Het zou zelfs goed zijn dit project aan de Taalunie te verbinden. Men moet het alleen opnieuw willen overwegen en er ook naar handelen. Het is echt nodig dat in de nabijheid van de Europese instellingen een Vlaams Huis wordt gevestigd, bij voorbeeld via het orgaan dat daarvoor is opgericht, de Taalunie, dat verdragrechtelijk de bestemming heeft onze taal te verdedigen.

Mijnheer de voorzitter, tot slot wou ik nog een woord zeggen over Zuid-Afrika, maar de tijd ontbreekt. Ik zal misschien de kans afwachten hierop in te spelen wanneer andere collega's dit onderwerp eventueel zouden aansnijden.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, mijn uiteenzetting is beperkt tot de buitenlandse handel ; de buitenlandse politiek in zijn geheel zal door collega Annemans worden behandeld.

Vooreerst wil ik een opmerking maken met betrekking tot het verslag. Het vermeldt dat ik zou hebben gezegd dat de bestaffing van de provinciale kantoren tamelijk ongelijk zou zijn. Mijn opmerking ging eerder de andere richting uit. Ik stelde name-

lijk vast dat het exportvolume van de provincies en het werkvolume van de provinciale kantoren zich niet helemaal hadden weerspiegeld in de bestaffing ervan.

Mijnheer de voorzitter, het is tegen de achtergrond van het verlies van aandelen op onze traditionele afzetmarkten en van een tanende concurrentiekracht van onze bedrijven dat de buitenlandse handel dit jaar verder werd geregionaliseerd.

Het zal sommigen misschien verwonderen, maar wij juichen die regionalisering niet toe. Wij juichen ze niet toe, omdat we nu met liefst vier diensten voor buitenlandse handel opgescheept zitten. Het zijn er twee te veel.

Er is ten eerste de BDBH, die lijkt te moeten blijven bestaan, eerst voor de vader en nu voor diens zoon. Voor ons hoeft dit niet. Men verkoopt niet omdat er een prins in het gezelschap vertoeft ; men verkoopt omdat men goede producten maakt, redelijke prijzen en voorwaarden voorlegt en een goede reputatie, een goed imago heeft.

Ten tweede is er Brussel, hoofdstad van Vlaanderen en geografisch gesitueerd in Vlaanderen. Het is perfect mogelijk dat de VDBH de belangen van de Brusselse exporteurs behartigt. U heeft trouwens zelf toegegeven dat de Brusselse entiteit er te veel aan is en dat de Brusselse bedrijven voor het hele pakket van diensten bij de VDBH terecht kunnen.

Sommige – de VLD bijvoorbeeld, hier momenteel niet aanwezig – willen een stap terug doen, naar één unitaire politiek voor de buitenlandse handel, naar één dienst. Dit is niet onze optie. Wij opteren duidelijk voor een Vlaamse en een Waalse dienst.

Ik merk overigens dat er nu nogal wat luxueuze publikaties aan te pas komen om de VDBH, te midden van het huidige kluwen, naambekend-

heid te geven, met name VDHB schakel tussen Vlaanderen en de Wereld, een organogram, een brochure van veertig bladzijden over de VDBH, Export een uitdaging voor kleine ondernemingen, actieprogramma 1994, enzovoort.

Naast twee in plaats van vier diensten was het, omwille van de duidelijkheid, misschien efficiënter geweest er alvast voor te zorgen dat bijvoorbeeld de VDBH, de FIOC en de dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwproducten onder één dak en één directie konden werken. Bovendien zou dat wellicht ook kostenbesparend zijn geweest.

Nu de Walen zelf hun begroting voor buitenlandse handel moeten beheeren, schijnen zij dat ook door te hebben, want zij zullen alvast een aantal diensten onder één noemer brengen.

Een grote brok in het tweede deel van de regionalisering van de buitenlandse handel is uiteraard de overheveling van de handelsattachés. De besprekingen over de verdeling en de werkwijze schijnen nu te zijn afgerond, maar het is mij niet helemaal duidelijk of er 61 of 64 handelsattachés overkomen naar het Vlaams Gewest.

Verder stel ik vast dat – misschien onder druk van het VBO en andere drukingsgroepen – de weg naar terug wordt ingeslagen door opnieuw naar samenwerking met Wallonië te streven. Op zich is dat niet verwerpelijk, maar er zijn tal van samenwerkingsmogelijkheden met andere Europese landen, bijvoorbeeld op het vlak van gegevensuitwisseling en organiseren van gezamenlijke initiatieven. In dat verband denk ik in de eerste plaats aan Nederland, verder aan bepaalde regio's, zoals Zuid-Vlaanderen en eventueel aan andere landen.

In de huidige omstandigheden zullen de economische vertegenwoordigers het beetje meer tijd dat zij zouden krijgen door exclusief voor Vlaamse uitvoerders te werken, moeten op-

Van Nieuwenhuysen

vullen precies zoals voorheen. Welk verschil bestaat er dan met vroeger ?

Of onze Vlaamse uitvoerders veel zullen hebben aan de Waalse handelsattachés durf ik bovendien te betwijfelen. In de commissie haalde ik het vraaggesprek reeds aan met de Waalse handelsattaché in Casablanca die zonder meer verklaarde dat hij weinig enthousiasme zou kunnen opbrengen voor Vlaamse dossiers. Bovendien stelt zich het probleem van het taalgebruik.

Wat betreft het actieplan wil ik nogmaals opmerken dat het mij verwonderde dat een lid van de raad van bestuur van de VDBH, die het actieplan mede goedkeurde, achteraf in een interview verklaarde dat de helft van de prospectieinspanningen verloren moeite is.

Sedert de bespreking in de commissie vernam ik dat dan toch wordt voorzien in de organisatie van een economische zending naar Zuid-Afrika. Dat is erg laat in vergelijking met de ons omringende landen. Men heeft hier, mijns inziens om politieke redenen, kansen laten liggen.

Toch was men niet altijd zo kieskeurig. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de zending naar China die dit jaar plaatsvond. Deze zending werd doorkruist door de BDBH die zonder overleg zijn missie verplaatste. Ik noteerde, mijnheer de minister, dat uw bezwaren dienaangaande straal werden genegeerd door de federale overheid. U moet mij dus niets komen vertellen over federale loyauteit.

En toch, mijnheer de minister, houdt u blijkbaar aan dat Belgisch imago, vermits u Vlaanderen eigenlijk alleen maar wil profileren op die markten waar het regionalisme algemeen is aanvaard, terwijl u elders onder de Belgische paraplu wil vertoeven. U noemde dat een pragmatische aanpak, wij noemen dat pleinvrees.

Gezien u het Belgisch niveau niet geheel afschrijft, betreur ik des te meer dat u de opmerkingen over de taalkaders bij de BDBH en over de samenstelling van de raad van bestuur systematisch van u afschuift omdat u ter zake niet bevoegd zou zijn. Welnu, zelfs al behoort deze materie niet tot uw bevoegdheid, de belangen van de Vlaamse exporteurs worden erdoor geschaad en dat is wel uw zaak !

Net zoals het uw zaak is – en ook van de meerderheid – ervoor te zorgen dat het NIS eindelijk met degelijke regionale cijfers naar buiten komt. Maar neen, ieder jaar opnieuw wordt de federale begroting Economische Zaken zonder voorbehoud goedgekeurd. Het gaat nochtans om een onontbeerlijk instrument voor wie aan buitenlandse handel wil doen.

Zaken van fundamenteel belang voor de buitenlandse handel zoals Creditexport, Copromex en de leningen van staat tot staat, blijven Belgisch. Wellicht zal dit wat worden ingekrompen ingevolge de nieuwe GATT-akkoorden, maar toch. De bijkomende rentesubsidies ten bedrage van 80 miljoen frank zijn voor ons een te magere poging om het vorige te doen vergeten.

Vooraf het monetair beleid dat niet zonder belang is voor de export ontglijpt ons totaal. Hieromtrent stelde ik trouwens een vraag aan de federale minister van Financiën, wiens antwoord aan duidelijkheid niets te wensen overlaat en ik citeer : Het is duidelijk dat de gewesten die een niet-exclusieve bevoegdheid hebben op het vlak van de buitenlandse handel, het recht hebben hun stem te laten horen, zonder evenwel een recht tot medebeslissen te kunnen opeisen op het vlak van het monetair -en wisselkoersbeleid. Einde citaat. Met andere woorden : de Vlamingen kunnen de bomen in met hun buitenlandse handel !

Daar zullen wij trouwens nog een tijdje moeten vertoeven, mijnheer

de minister, want uw vice-collega preciseert ook dat het paradoxaal zou zijn de gewesten een actieve rol te laten spelen op een ogenblik dat de Belgische overheid bevoegdheden aan het Europees niveau delegeert. Enige medezeggenschap is dus verder weg dan ooit. Wij hebben geen greep op het exportgebeuren en mogen ons enkel amuseren met marktverkenning en promotie. En zelfs dan hebben wij nog pleinvrees. Wij kunnen de zaken dus alleen maar ondergaan.

Welnu, mijnheer de minister, collega's, ondergaan is een rol die het Vlaams BLoc alleszins niet ligt.

De voorzitter : De heer Van der Maelen heeft het woord.

De heer D. Van der Maelen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, ik zal drie thema's aanhalen, waarvan het eerste zowel van interne als externe aard is.

Het jaar 1994 wordt voor Vlaanderen op extern vlak een bijzonder jaar. Eenmaal de samenwerkingsakkoorden ondertekend, zal de bijzondere wet van 5 mei 1993 voluit in werking treden. Wij zullen dan een gewest zijn, een onderdeel van de federale staat, dat over zeer ruime – en misschien wel de ruimste – bevoegdheden beschikt inzake extern beleid. Voor diegenen die interesse hebben voor het buitenlands beleid is dit een ideale situatie. In feite vertrekken wij van een nog niet volledig uitgewerkt buitenlands beleid en wachten er ons nog een aantal belangrijke keuzes en overwegingen.

Ik nam de vrijheid even na te gaan welke akkoorden, verdragen en samenwerkingen tot stand kwamen met de diverse staten, regio's en internationale instellingen. Uit deze screening blijkt dat wij vooral de klemtoon leggen op samenwerking met regio's en staten uit onze onmiddellijke Europese omgeving. Voor

Van der Maelen

het overige had ik moeite om een lijn te vinden in de opties die tot op heden werden genomen. Meer nog, ik heb een aantal pertinente vragen aangaande een aantal keuzes die vrij recent werden gemaakt. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de samenwerking met de Duitse Federale Republiek, meer bepaald haar Länder, met wie wij tijdens de periode 1990-1991 een aantal akkoorden sloten die in de volgende jaren met werkingsprogramma's werden ingevuld. Daaruit pik ik er twee uit. Enerzijds het akkoord met Baden-Württemberg : de intentieverklaring dateert van 1990 ; het werkprogramma werd afgesloten begin 1993 en het werd bijzonder actief ingevuld. Anderzijds het akkoord met het Land Nordrhein-Westfalen, waarbij het samenwerkingsprogramma werd gesloten in 1991, maar waaraan weinig of geen uitvoering werd gegeven.

Baden-Württemberg dat voor Vlaanderen nogal veraf ligt, is eerder klein. Nordrhein-Westfalen daarentegen, een van de grootste Länder, telt 17 miljoen inwoners en ligt in onze onmiddellijke nabijheid. Met deze regio hebben wij veel handelsbetrekkingen. Door de problematiek van de IJzeren Rijn en de grote overeenkomsten met Vlaanderen, zouden wij met dit land zeer nauwe contacten moeten hebben. Nordrhein-Westfalen is namelijk een sterk verstedelijkt gebied met veel industrie en bijgevolg ook specifieke milieuproblemen zoals wij die kennen. Er is de mogelijkheid tot culturele uitwisseling met belangrijke culturele centra zoals onder meer Keulen en Düsseldorf.

Het zou dus goed zijn indien wij in onze betrekkingen met de Länder vooral de voorkeur zouden geven aan Nordrhein-Westfalen. Aan het bestaande akkoord is echter weinig invulling gegeven.

Ik heb vernomen dat wij overwegen een akkoord te sluiten met Polen en Hongarije. Voor deze landen, die

behoren tot de Visegrad-landen, is het belangrijk, gezamenlijk te worden erkend, ook door Vlaanderen. Ik vraag mij af waarom wij wel onderhandelen met Polen en Hongarije en niet met de twee andere Visegrad-landen, met name Tsjechië en Slowakije.

1994 wordt een zeer belangrijk jaar. Wij zullen een reeks opportuniteiten moeten afwegen over de toekomstige verdragen die wij met bepaalde landen willen sluiten. Wij zullen ons moeten uitspreken over een strategische aanpak en prioriteiten en modaliteiten afspreken op het vlak van de samenwerking.

Om die redenen stel ik voor begin 1994 in de commissie voor Buitelandse en Europese Aangelegenheden, met alle partijen een grondig debat te houden over de keuzes die wij dank zij onze sterk verruimde bevoegdheden op het internationale vlak kunnen maken.

Het tweede thema dat ik in mijn betoog zal behandelen, houdt verband met Europa. Gedurende de laatste weken hebben wij ons sterk ingelaten met de plaats en de positie van het Nederlands in de Europese instellingen. Wij mogen in dit verband het positieve voor Vlaanderen echter niet overboord gooien.

Er zijn wijzigingen in het economische landschap in West-Europa en ook daarbuiten. Het kernprobleem van de werkloosheid houdt ook Vlaanderen bezig. Alle gegevens wijzen erop dat dit een structureel probleem is dat Vlaanderen niet alleen kan aanpakken. Bovendien wordt het economische landschap sterk gewijzigd door geo-politieke fenomenen. Er duiken bijvoorbeeld nieuwe concurrenten op, onder meer uit Zuid-oost-Azië en uit Midden- en Oost-Europa, dat tegelijkertijd een bedreiging en een buitenkans is. Deze wijzigingen blijven ook voor Vlaanderen niet zonder gevolg.

Ook technisch voltrekken er zich belangrijke wijzigingen in het economi-

sche landschap. Eigenlijk beleven wij nu een nieuwe industriële revolutie. In de industrie worden nieuwe technieken gebruikt, bepaalde arbeidsplaatsen worden afgestoten en nieuwe arbeidsplaatsen worden gecreëerd. De werknemers moeten dus nieuwe vaardigheden hebben.

Een andere belangrijke technische vernieuwing is het toenemende belang van de niet materiële aspecten in het economische leven. Het bezit en de verspreiding van kennis zullen tijdens de komende jaren van het grootste belang zijn voor de concurrentiepositie van een land of een regio.

Voor de problemen van de werkloosheid, de geo-politieke wijzigingen en de ingrijpende technische veranderingen die zich in het economische landschap voltrekken, is Vlaanderen meer dan een maatje te klein. Wij zullen deze problemen slechts kunnen oplossen, in samenwerking met alle andere landen van de Europese Unie.

De beslissingen genomen op de top van Brussel van 10 en 11 december zijn een goede leidraad om deze problemen op te lossen. Een aantal maanden geleden hebben wij een zeer lovenswaardige inspanning gedaan om een Vlaams toekomstproject uit te werken namelijk met het plan Vlaanderen, Europa 2002.

Mijnheer de minister, zou het niet nuttig zijn, deze twee plans met elkaar te vergelijken, ten einde vast te stellen welke similariteiten er zijn en te overwegen om eventuele verschilpunten bij te sturen opdat wij de Europese stroom zouden kunnen volgen ?

Op de top van Brussel werd ook afgesproken dat men een dubbele actie zou voeren, namelijk op het niveau van de lidstaten en op het niveau van de gemeenschappen.

Mijnheer de voorzitter, gisteren hebben wij een interessant document ontvangen waarin een overzicht

Van der Maelen

wordt gegeven van de inspanningen die Vlaanderen al heeft genomen en nog zal nemen om de economische heropleving te stimuleren.

Mijnheer de minister, moeten wij de beslissingen die op de top werden genomen niet opnieuw onderzoeken en nagaan of het niet nuttig, nodig en noodzakelijk is, een nog grotere inspanning te doen, ten einde binnen het Europese kader te komen tot een gelijklopend beleid dat erop is gericht de economie te bevorderen en vooral om de werkloosheid terug te dringen ?

In de beslissing van de raad en in het witboek worden een aantal belangrijke acties op gemeenschapsniveau voorgesteld. Indien Vlaanderen toekomstgericht denkt en handelt, moet het inspelen op twee belangrijke communautaire ontwikkelingslijnen, in de eerste plaats de informatienetwerken en in de tweede plaats de transeuropese netwerken voor vervoer en energie.

Deze ontwikkelingslijnen worden in het plan Vlaanderen-Europa 2002 trouwens ook aangegeven. Wie dit witboek leest en op de hoogte is van de visie van enkele belangrijke futurologen, realiseert zich dat dit de pistes zijn voor de toekomst. Indien Vlaanderen in de toekomst zijn sterke positie wil behouden, zijn dit de wegen die wij actief moeten bewandelen.

De Vlaamse regering moet de steunmechanismen die op deze twee terreinen vanuit de Europese Unie in het leven worden geroepen, met bijzonder veel aandacht bekijken en beslissen over initiatieven die op basis van deze ontwikkelingslijnen moeten worden genomen. Het staat vast dat de toekomstige positie van Vlaanderen hiervan in hoge mate afhankelijk zal zijn.

In een volgend onderdeel van mijn betoog zal ik het thema Zuid-Afrika aanhalen. De heer Suykerbuyk had

daarnt niet de tijd om dit te doen, maar ik ben zuiniger geweest met mijn spreektijd.

Ik zal naar aanleiding van dit onderwerp ook enkele vragen stellen.

Na het debat dat wij in de Vlaamse Raad hebben gevoerd, besliste de Vlaamse regering op 23 juni van dit jaar dat, wanneer er een overgangsgrondwet en een overgangsraad zijn, er kan worden gestart met de voorbereiding van een cultureel akkoord. In afwachting van dit akkoord kunnen er reeds projecten tot stand komen ter ondersteuning van de democratisering en de economische ontwikkeling en ter ontplooiing van de tot nu toe achtergestelde bevolkingsgroepen.

Wat de stand van uitvoering van deze beslissing betreft, wil ik het in de eerste plaats hebben over de aangekondigde mogelijkheid van projecten in afwachting van het akkoord. Ik heb geen kennis aangaande het bestaan van dergelijke projecten. Werden er reeds projecten ingediend of goedgekeurd ? Zo ja, over welke projecten gaat het ?

Na het debat dat in de commissie werd gevoerd, was de Vlaamse Raad van oordeel dat het nuttig en hoogdringend was dat ook vanuit Vlaanderen inspanningen zouden worden gedaan om de periode vóór de verkiezingen zo efficiënt mogelijk te volgen. Er werd gepleit voor projecten zoals de vorming van kiezers, observeren van de verkiezingen, opbouwen van capaciteit tot goed beheer en bijdragen tot de nodige administratieve hervormingen. Indien deze projecten nog niet werden uitgewerkt, stel ik voor dat zo vlug mogelijk de nodige stappen worden gezet met betrekking tot de vorming van de kiezers en het observeren van de verkiezingen. Deze beslissingen zouden in Zuid-Afrika ten zeerste worden gewaardeerd.

Mijnheer de minister-president, via de krant hebben wij vernomen dat u samen met minister De Batselier in

de loop van februari een fact finding mission zult ondernemen om de situatie ter plaatse te onderzoeken. Dit is een positieve stap.

Indien de informatie waarover ik beschik, juist is, wordt professor Suy in de loop van januari naar Zuid-Afrika gestuurd om het terrein te verkennen.

Zijn dit de enige officiële zendingen die wij vóór de verkiezingen mogen verwachten ?

Anderzijds weet u dat verscheidene leden van de Vlaamse Raad een bijzondere interesse hebben voor Zuid-Afrika. Daarom zou ik het op prijs stellen om in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden het verslag van professor Suy te bespreken, dat hij naar aanleiding van zijn bezoek aan Zuid-Afrika zal opstellen. Professor Suy zou eventueel ook kunnen worden uitgenodigd, opdat wij persoonlijk met hem een dialoog zouden kunnen voeren. Dit zou bijzonder verhelderend zijn voor de Vlaamse Raad en het kan bijdragen tot het vinden van een consensus met betrekking tot deze materie.

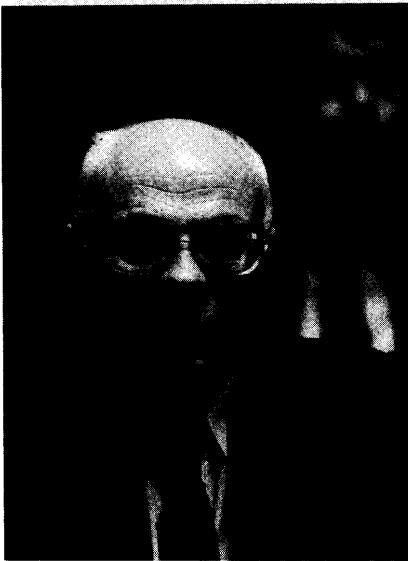
Ten slotte zal ik de gevoeligheden en de uitgangspunten van de SP-fractie resumeren. Zuid-Afrika verkeert in een overgangsfase, gekenmerkt door een diepe structurele crisis, politieke instabiliteit en sociale desintegratie. Daarom moet Vlaanderen in Zuid-Afrika zijn bijdrage leveren. Bij de concretisering van onze toekomstige betrekkingen en van de initiatieven die zullen worden genomen, moet rekening worden gehouden met drie belangrijke doelstellingen. Zij moeten bijdragen tot de economische wederopbouw en ontwikkeling, zij moeten de sociale rechtvaardigheid dienen en de politieke democratisering ondersteunen. Ik wil alle officiële- en privé-organisaties die nu naar Zuid-Afrika gaan, ervoor waarschuwen dat de toestand er veel labiel is dan over het algemeen wordt aangenomen.

Het zou goed zijn dat wij luisteren

Van der Maelen

naar wat in de Zuidafrikaanse maatschappij leeft, vooral naar de mensen – blanken en zwarten – die hebben besloten om het nieuwe Zuid-Afrika op een vreedzame wijze uit te bouwen. Zij hebben hiertoe al een aantal signalen uitgezonden, zoals een gedragscode voor economische en commerciële actoren die in Zuid-Afrika willen investeren en samenwerken.

Mijnheer de minister-president, u kan dit ter plaatse toetsen. Ik stel voor dat u deze gedragscode, die in de Zuidafrikaanse maatschappij in consensus is tot stand gekomen, onder de aandacht brengt van de Vlaamse investeerders. Ik pleit er tevens voor dat er een kader wordt vooropgesteld voor het officiële Vlaanderen, dat zich in de loop van de komende maanden in Zuid-Afrika zal aanbieden. In dat kader kan worden vastgelegd op welke manier de betrekkingen moeten verlopen. Op die manier kan worden vermeer-



VLD-Raadslid Fons Vergote pleitte bij de bespreking van de begroting Buitenlandse en Europese Aangelegenheden voor meer eenheid in het beleid

den dat van officiële zijde verschillende tegenstrijdige en elkaar tegensprekende signalen worden gegeven in Zuid-Afrika.

Ik beëindig mijn uiteenzetting met een oproep aan de Vlaamse regering om zo vlug mogelijk een debat te voeren over de invulling van dit Zuid-Afrika-beleid. Het moet mogelijk zijn om tot een consensus te komen. Dit zou ongetwijfeld de belangen van Vlaanderen én van Zuid-Afrika dienen. **(Applaus)**

De heer S. De Clerck : Het is de heer Van der Maelen misschien niet bekend dat er tussen sommige fracties reeds was afgesproken om een debat over Zuid-Afrika op 25 januari 1994 te organiseren in de commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden. Wij wachten enkel nog op de bevestiging van de minister-president.

Het is goed dat dit probleem in al zijn nuancerings en complexiteit het voorwerp uitmaakt van een debat. Er kan dan een volledige dag over dit thema worden gediscussieerd.

De voorzitter : De heer Ulburghs heeft het woord.

De heer J. Ulburghs (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik zal selectief zijn en de reeds geformuleerde voorstellen en kritieken niet herhalen. Ik zal mijn uiteenzetting toespitsen op de internationale culturele uitstraling, de bevordering van selectieve export en op de ontwikkelingssamenwerking.

In verband met de internationale culturele uitstraling wil ik het volgende zeggen. Door zijn sociale emancipatiestrijd heeft Vlaanderen meer dan Nederland aandacht aan de cultuur als drijfveer van sociale emancipatie. Door zijn uniek en rijk vertakt netwerk van sociaal-culturele organisaties worden kunst en cultuur niet geïsoleerd in elitaire tempels maar krijgen een volkse inslag. Het is bijgevolg belangrijk dat de

Vlaamse Gemeenschap hierin investeert en dat werd ook duidelijk gisteren in het debat betreffende ons cultureel beleid. Het is belangrijk dat men vanuit dit draagvlak vertrekt. Stijn Coninckx steunde met zijn film Daens op de volkse sociaal-culturele ervaring in Vlaanderen waardoor deze film ver over de grenzen herkenbaar werd en Stijn Coninckx als cultureel ambassadeur van Vlaanderen werd aanzien.

Mijnheer de minister-president, ik meen te weten dat u het belangrijk vindt dat dit element vanuit de basis wordt bevorderd. De internationale uitstraling van kunst, zowel van muziek als van de beeldende kunsten, heeft een volks draagvlak nodig, ook naar de internationale dimensie toe. Wij denken hier aan de expansie van de kunst in Amsterdam in de 17e eeuw, hoe Vlaamse protestanten, Franse Hugenoten, Portugese joden daarvan aan de grondslag lagen. Hetzelfde gebeurde in Antwerpen dat zijn Gouden Eeuw kende dankzij de internationale inbreng. Daarom pleit ik er ook voor dat men aandacht geeft aan migranten die hier als cultureel ambassadeur van en naar hun land een belangrijke rol kunnen spelen.

Mijnheer de minister-president, ik wil enkele woorden besteden aan de Unesco. Ik heb u daarover geïnterpelleerd in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden. Ik heb ook minister Sauwens daarover geïnterpelleerd in de Vlaamse Raad. Die heeft mij geantwoord dat het probleem bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ligt.

Mijnheer de minister-president, u hebt geantwoord dat de onderhandelingen bezig zijn en dat deze zouden worden afgerond in juni 1993. Ik heb ook federaal minister Claes daarover geïnterpelleerd in de Senaat omdat België de ratificatie moet ondertekenen. Die heeft gezegd dat er zal worden onderhandeld. Ik heb ook via tussenpersonen laten interpellieren in de Brusselse

Ulburghs

Hoofdstedelijke Raad en in de Waalse Raad. Telkens heeft men geantwoord dat het probleem in Vlaanderen ligt. U hebt misschien gelezen hoe Nederland in samenwerking met de Unesco een belangrijke rol speelt in de restauratie van de Hermitage in Sint-Petersburg. Nederland krijgt dankzij de samenwerking met de Unesco een enorme internationale uitstraling en dat missen wij in ons kleine landje omdat men omwille van hier door de communautaire problemen niet tot een overleg komt. Daardoor worden een groot aantal van onze belangrijke sites en monumenten niet door de Unesco erkend of ondersteund. Ik denk bijvoorbeeld aan de kans die wij missen om een internationaal erkende Euro-regionale site te laten erkennen in de mijnwerkersstreken, waardoor het sociaal culturele verleden en het belang van de industriële archeologie grensoverschrijdend kan zijn. Ik denk hier aan Nederlands Limburg, Belgisch Limburg, het Roergebied, Luik. Vlaanderen kan op dat vlak een enorme uitstraling krijgen. Wat zal er worden gedaan ?

Mijnheer de voorzitter, ik wil nog enkele woorden zeggen over de export en onze ontwikkelingssamenwerking. Vlaanderen moet niet om het even wat exporteren en ten koste van zijn milieu. Belangrijk is dat Vlaanderen toekomstgerichte export bevordert. Het moet zich vooral toespitsen op de markt van de hoge milieuvriendelijk ke technologieën . Het is een belangrijke markt die zich hoe langer hoe meer aanbiedt. Vlaanderen bezit de know how. Het is een klein land dat verplicht is op dat vlak te werken en zijn export toe te spitsen.

Mijnheer de voorzitter, de ontwikkelingssamenwerking is een delicaat punt. Hoezeer ik ook gehecht ben aan de internationale solidariteit die zich op dat vlak ontwikkelt, ik meen fier te mogen zijn over het feit dat wij een belangrijke rol hebben ge-

speeld en nog spelen via onze ontwikkelingssamenwerking via onze NGOS, via onze missionarissen en de internationale solidariteit. Ik denk hier aan de festiviteiten die volgend jaar in Tremelo zullen plaatsvinden. Wij hoeven op dat vlak niet te blozen.

Mijnheer de minister-president, wat is belangrijker ? De efficiëntie van de ontwikkelingshulp of het Vlaamse etiket ? Is het belangrijk dat de bewustwording van de bevolking wordt bevorderd ? Moet er een eigen Vlaams ontwikkelingsbeleid zijn of moet het op federaal vlak gebeuren ? In uw beleidsbrief 1994 inzake Externe Betrekkingen lees ik het volgende : In de huidige stand van zaken zullen eigen Vlaamse acties in ontwikkelingslanden nog steeds complementair , niet tegengesteld en niet concurrentieel aan het federaal beleid moeten zijn. Einde citaat. Maar dan zegt u het volgende : In het perspectief van de verdieping van zijn bevoegdheden kan Vlaanderen eigen programma's in de ontwikkelingslanden opzetten. Einde citaat. Wat is het beste ? Dat ontwikkelingssamenwerking een federale bevoegdheid of een gewestelijke bevoegdheid is ? Decentraliseren zal onvermijdelijk tot onduidelijkheid en concurrentie leiden tussen het federaal en het gemeenschaps- en gewestniveau. Het is een delicate materie. Ik meen echter dat wij de efficiëntie en dat wat goed is voor de ontwikkelingslanden en voor de werkers ter plekke voor ogen moeten hebben.

Sensibiliseringsacties en -projecten van NGO's worden reeds vele jaren door de federale overheid gesubsidieerd.

Mijnheer de minister-president, wij kennen en waarderen uw gedrevenheid voor Vlaanderen en voor de Vlaamse uitstraling ook via de ontwikkelingssamenwerking. Er bestaat echter een sluipende besluitvorming waarbij de Vlaamse regering een instrument smeedt om de hele ontwik-

kelingssamenwerking te kunnen communitariseren. Is dit de beste weg ? Daarover valt te discussiëren. Wat zijn uw bedoelingen ? In alle federale landen ligt het zwaartepunt van ontwikkelingssamenwerking bij de federale regering. Het is een grote versnippering van krachten wanneer elk deelgebied van een federaal land elk zijn ontwikkelingssamenwerking gaat opzetten voor een eigen derde wereld. Belangrijk is de vraag hoe wij op de meest efficiënte wijze de bevolking en vooral de armste bevolkingsgroepen in de derde wereld een steun in de rug geven en hoe wij de bevolking zowel in Vlaanderen als in de derde wereld bewust kunnen maken van wereldsolidariteit ?

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Ulburghs, denkt u niet dat het feit dat de Belgische samenwerking in de voorbije decennia zo dikwijls vermengd is geweest met commercialisering en met handelsbelangen tot gevolg heeft dat op het federale niveau ontwikkelingssamenwerking anders wordt bekeken dan in Vlaanderen ? Is het misschien niet beter dit beleid van het Belgische niveau naar het regionale niveau over te hevelen zodat er veel rechtlijniiger kan worden gewerkt ?

De heer J. Ulburghs : Mijnheer Van Grembergen, ik heb deze belangrijke opmerking van u verwacht. De vermenging van handelsbelangen en de belangloze ontwikkelingssamenwerking geldt op alle niveaus, zowel op het Belgische als op het Vlaamse. Meent u niet dat de NCOS en heel wat groepen daarvoor aandacht hebben en die vermenging aanklagen ?

Wie geeft de waarborg dat er in het deelgewest Vlaanderen een scheiding gaat zijn tussen de economische belangen, de export en de ontwikkelingssamenwerking. Ontwikkelingssamenwerking wordt trouwens besproken in de commissie Externe Betrekkingen en Buitenlandse Han-

Ulburghs

del. Het belangrijkste is hier toch de basis, de participatie van de bevolking, de controle op wat ter plekke gebeurt, de gedrevenheid en de solidariteit.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer Van Grembergen, er is een voorbeeld dat duidelijk aantoont dat niet al wat Vlaams is, zuiver is, en al wat Belgisch is, vuil en gemengd is. U vroeg zich af of het niet beter was dit op Vlaams niveau te organiseren, ten einde bepaalde vermengingen, die er tot nu toe zijn geweest, te voorkomen. Ik geef u een voorbeeld van een zaak die we pas in de Vlaamse Raad hebben goedgekeurd, namelijk het cultureel akkoord met China waar mensenrechten op grote schaal worden geschonden en dat men manifest heeft gesloten om gemakkelijker toegang te krijgen tot de Chinese markt. Dit illustreert dat men het op het Vlaams niveau niet beter doet. Er wordt ook geen scheiding gemaakt tussen ontwikkelingsbelangen en handelsbelangen.

De heer J. Ulburghs : Het is wel belangrijk dat er een controle komt.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik wens geen slogans en ik wil doelbewust ook niet naast de spreker praten. Ik weet in ieder geval dat de politieke en maatschappelijke overwegingen in verband met ontwikkelingssamenwerking in Vlaanderen anders zijn dan in het Franstalige landsgedeelte.

De heer J. Ulburghs : Ik ben het daar mee eens. Denkt u niet dat Vlaanderen zich geprofileerd heeft, ook binnen het federaal bestel, vooral inzake efficiëntie. Wat belangrijk is, is de betrokkenheid van de bevolking, de controle van de basis en de efficiëntie van de ontwikkelingssa-

menwerking. Daar gaat het in hoofdzaak om. Ik meen dat wij niet hoeven te blozen voor wat er in Vlaanderen gebeurt en dat men dat in Wallonië en Brussel hoe langer hoe meer waardeert, meer nog, dat dit voor hen een stimulans is.

Ontwikkelingssamenwerking is toch ook een internationale materie en moet gestoeld zijn op internationale solidariteit. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik wens niet te belanden in een stroomlijnverhaal. Andere collega's hebben reeds heel wat aandachtspunten aan de orde gebracht en ik wens daar op in te spelen.

Mijnheer de minister-president, u hebt nu een aantal medewerkers die zich – door u opgedragen en wellicht door hun interesse – bemoeien met onze buitenlandse betrekkingen. Het is echter de mening van de Volksunie dat wij doelbewust een soort kanselarij moeten uitbouwen. Ik laat mij niet negatief uit over de wijze waarop dit beleid nu wordt gevoerd, maar gelet op de evolutie waarin wij ons bevinden, zowel op Europees als op internationaal vlak en op de verhoudingen tussen de federale staat en de deelstaten, is een echte kanselarij meer dan gewenst.

De ervaringen op het terrein hebben mij ervan overtuigd dat de Belgische federale regering Vlaanderen niet echt wil vertegenwoordigen, terwijl ze institutioneel mede die opdracht heeft. Ik kan het mij moeilijk voorstellen dat een eerste minister van een federaal land, die bovendien de opdracht had voorzitter te zijn van de ministerraad, bij besprekingen over het gebruik van talen die zo belangrijk zijn voor een deelstaat – hij weet toch dat die deelstaat in belangrijke mate gegroeid is uit een Vlaamse beweging rond het taalgeven – daar zo onachtzaam overheen zou zijn gestapt. Misschien is

hij daarover door zijn medewerkers fout ingelicht en op een fout been gezet, maar ik begrijp het niet. Ik heb in de voorbije weken geen enkel bewijs gevonden van het feit dat de Belgische regering, die toch ook institutioneel voor ons moet optreden, deze zaak correct volgens de Grondwet heeft aangepakt. Wij moeten daarover nadenken en beslissen hoe wij deze mankementen kunnen verhelpen. Vermits u het samenwerkingsakkoord zoals het voorlag niet hebt ondertekend, en vermits u vraagt dit samenwerkingsakkoord aan een nieuwe discussie te onderwerpen ten einde een steviger invulling van de positie van Vlaanderen te bekomen, voelt u toch wel hetzelfde aan. Daarom pleit ik voor een eigen kanselarij.

Ten tweede, kom ik nog even terug op het Merkenbureau. Het Vlaams parlement en de Belgische Kamer – een unicum hebben een resolutie goedgekeurd om het volgende te zeggen : In alle Europese instellingen moet het Nederlands volwaardig aanwezig zijn, zoals het bij het beginverdrag gestipuleerd was. Daar kan geen afbreuk aan gedaan worden. Einde citaat. Ik heb daarover twee opmerkingen.

Tot nu toe beschik ik over geen enkel gegeven dat de Belgische federale regering de intentie heeft dit thema terug aan bod te brengen, integendeel. Zij geeft nog altijd de indruk dat het debat over het Merkenbureau is afgesloten. Dat kan niet. Het is tegenstrijdig met de politieke inzichten van dit Vlaamse parlement en met de resolutie van de Kamer.

Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel proberen we de Belgische regering ervan te overtuigen het debat opnieuw op gang te brengen, ofwel moeten we juridisch een andere piste bewandelen. Men kan de Belgische regering, zelfs tegen haar zin, opdracht geven de genomen beslissingen aan te vechten voor het Hof in Luxemburg. Het zou natuurlijk het toppunt zijn dat de Belgische rege-

Van Grembergen

ring, door politieke druk, bij het Hof van Luxemburg een zaak aanhangig maakt die ze zelf mee heeft beslist. Ik pleit voor een politieke oplossing, voor een gesprek tussen de federale en de Vlaamse regering en ik vraag de Vlaamse regering voor geen enkel argument te willen wijken.

Ik moet u trouwens feliciteren met uw voor ons belangrijke verklaring ter zake.

Ik wil nog eens terugkomen op de kwestie of Vlaanderen niet rechtstreeks of via het Comité der Regio's moet worden vertegenwoordigd in de Ministerraad. Deze beide mogelijkheden mogen niet worden uitgesloten.

Mijnheer Suykerbuyk, het Europa van de toekomst zal uit meer dan twaalf leden bestaan. Binnen de tijdsspanne van één generatie zullen ongetwijfeld ook Zweden, Noorwegen, Finland en – hopelijk – ook de Baltische staten er een plaats in verwerven. Voor deze laatsten biedt de Europese Unie het enige politieke tegengewicht tegen het Russische gegeven. Ik verwijs daarbij naar de verkiezingsuitslag in Rusland en de tendensen die in dat land nog altijd aanwezig zijn. De Baltische staten zullen hoedanook proberen zich politiek bij ons aan te sluiten. Wij moeten als humanisten en als verdedigers van de verscheidenheid in Europa die waarborg aan de drie Baltische landen geven. De kans is ook groot dat Tsjechië en Slowakije tot het Europa van de toekomst zullen behoren.

In een groter Europa zullen wij niet meer worden geconfronteerd met het huidige enorme overwicht van Groot-Brittannië, Frankrijk, Italië, Spanje en Duitsland. Er zullen heel wat landen bijkomen die ongeveer even groot zijn als wij en die mede de verdediging op zich zullen nemen van de verscheidenheid. Het zou dus niet zo abnormaal zijn indien Vlaanderen in de toekomst rechtstreeks

aan de vergaderingen van de Ministerraad zou deelnemen. Ik weet dat dit een volgende evolutie in onze staatsvorming aanduidt maar ik sluit de mogelijkheid zeker niet uit. Wij hebben er de gevoeligheden voor en we kennen er de psychologie van. Dit belet niet dat het Comité der Regio's – waar de minister-president en wij veel belang aan hechten – intussen meer gewicht laat gelden op het politieke forum. Ik verwijs bij voorbeeld naar de luister waarmee de Ministerraad is samengekomen. De Ministerraad is – en de vergelijking met het Eurosongfestival is niet veraf – een echte media-gebeurtenis geworden waarvoor zelfs extra-journalen worden ingelast. Mijnheer de minister-president, misschien kunt u uw collega's die ook nogal wat feeling hebben voor politieke optredens voorstellen om eens een dergelijke officiële vergadering van het Europa der regio's uit te werken.

Inspelend op de andere toespraken van vanmorgen wilde ik nog eens de Benelux-problematiek behandelen. Zowel organisatorisch als politiek heeft de Benelux zijn diensten bewezen. In politiek opzicht was de – niet louter economische – samenwerking tussen de Benelux-landen een aanstekelijk voorbeeld voor de Europese Gemeenschap. Ik vraag me evenwel af of de Benelux momenteel nog politieke betekenis heeft. Overleeft de Benelux niet zichzelf ?

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer Van Grembergen, u hebt gelijk wanneer u zegt dat de Benelux zichzelf heeft overleefd. Dat komt omdat de drie deelnemende landen – en wat België betreft, spreek ik over het federale niveau – blijkbaar geen bijzondere betekenis hechten aan de Benelux. De vraag is evenwel of de nuttigheid van een confederale Benelux op de Europese schaal – en de Scandinavische en de Visegrad-landen worden met een analoge situatie geconfronteerd – een middelgrote maat in Europa, ervan uit-

gaande dat het kleine te klein kan zijn en het grote te groot. De Benelux kan in die optiek nog altijd een levensnoodzakelijke functie vervullen. Aangezien Europa groter wordt, is het nuttig dat de kleinere leden zich groeperen. Indien de groepering al bestaat – zoals bij de Benelux – moet die zeker niet worden afgeschreven. In ieder geval moet de optiek confederaal worden. Trouwens, ook de bevoegdheden zijn van die aard dat deze in België worden overgedragen aan de gewesten.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Suykerbuyk, zijn de Benelux-landen er in de voorbije twintig jaar al ooit in geslaagd om zich op te dringen en bij de andere Europese groten mee aan tafel te zitten ? Nooit ! Ik ken geen enkel voorbeeld waar de Benelux-landen institutioneel beslisten om één eerste minister aan te duiden die op een conferentie voor de Benelux optrad en iets moest afdwingen.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer Van Grembergen, u moet toch toegeven dat de Benelux inzake de afschaffing van de grenzen – met alles wat dit meebrengt op het gebied van vrij verkeer van personen en goederen – altijd een voortrekkersrol heeft gespeeld. Ook het Akkoord van Schengen, dat nu toch al door 8 of 9 landen is goedgekeurd, is een initiatief van de Benelux. Het gaat om veiligheid ; Er zijn dus wel degelijk initiatieven geweest die een grondige weerslag hadden op Europa.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Suykerbuyk, technisch gezien hebt u gelijk maar politiek heeft de Benelux geen initiatieven genomen. De Benelux zou normaal vergaderingen van de rijkste landen van de wereld moeten kunnen bijwonen. Wij wegen zwaarder en op zijn minst even zwaar dan landen die wel op die vergaderingen aanwezig zijn. We horen er evenwel niet bij omdat we politiek niet tot eenheid slagen. Ik

Van Grembergen

heb dan ook vragen bij de politieke relevantie van de Benelux. Moeten we niet overwegen het Benelux-gegeven uit te breiden ? De heer Van der Maelen zei terecht dat Nordrhein-Westfalen onze dichtste en belangrijkste buur is. Daarenboven behoort Nordrhein-Westfalen tot de Europese laagvlakte met dezelfde cultuur als de onze. Het Platduits dat daar wordt gesproken, is sterk verwant met het Platduits van bij ons. We bevinden ons op dezelfde taalstrook.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer Van Grembergen, u hebt ongetwijfeld gelijk als u zegt dat onze taal nauw verwant is met het Platduits. Maar bent u er zeker van dat het Platduits in Nordrhein-Westfalen wordt gesproken ? Ik betwijfel dat zeer sterk.

De heer P. Van Grembergen : Het taalgebied loopt immers door.

De heer F. Van den Eynde : Het Platduits vinden wij veeleer in het noorden van Duitsland terug.

De heer P. Van Grembergen : Aan de economische en andere punten die de heer Van der Maelen opsomde, voeg ik een nieuw element toe : in Nordrhein-Westfalen is het Nederlands nog het meest aanwezig in het onderwijs. Ook dat is een belangrijke factor. Als we even doordenken, dan is het perfect mogelijk een soort uitbreidingsgebied te tekenen dat zich uitstrekt van Nordrhein-Westfalen over de Benelux naar het Département du Nord. Dat onderwerp ligt nogal gevoelig bij de Fransen en bij Wallonië, maar de centrale functie van dit gebied inzake de havenstroken, de verkeerssituatie, enzovoort, dwingt ons ertoe voor deze as meer toekomstgericht te denken. Daar pleit ik voor. Die ene grote as moet economisch en financieel een belangrijke rol gaan spelen in het Europa waaraan wij vorm geven.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer Van Grembergen, wij moeten ons echt eens afvragen wie bij wie hoort. Wordt de samenhang bepaald door de rivieren, de economische aantrekkingspolen, de geschiedenis, de taal of zijn er nog andere factoren ? Er wordt al te gemakkelijk over gepraat, maar is alles wat men beweert ook waar ? Men zegt bijvoorbeeld dat het hinterland van Antwerpen reikt tot in Limburg, anderen zegden met evenveel kracht dat het tot de Oder-Neisse-grens loopt. Wat is waar ? Het is gevaarlijk zomaar vast te willen leggen wie waarbij hoort. Laat ons over de solidariteitscriteria toch eens rustig discussiëren.

De heer P. Van Grembergen : Wat wil u daarmee bewijzen ? Duinkerken, Antwerpen, Zeebrugge, Rotterdam, ze vormen één havendelta. Zou het zo gek zijn als er tussen die gebieden een soort ordelijke, gemeenschappelijke en grensoverschrijdende samenwerking ontstaat om een zeker niveau van welvaart na te streven ? Bekijk gewoon de wegeninfrastructuur op de kaart eens : er heeft zich rond Brussel, Rotterdam, Rijsel, Antwerpen en Keulen één enorm knooppunt gevormd. Is het dan onzinnig te proberen daar samen een beter inzicht in te krijgen om zo een beter beleid te ontwikkelen ? Om dat te doen, moeten wij de grenzen overstijgen en het Benelux-gegeven politiek in die zin verschuiven. Zelfs cultuurhistorisch, in een overkoepelend Europees verband, is die idee lang niet zo gek. U lijkt mij geobsedeerd door de vrees voor verscheidenheid en dominantie en ziet achter alles het spook van de genen en het bloed. U vindt federalisme ziekelijk binnen een nationaal verband, maar aanvaardt het in een Europese context. Wij proberen het filosofisch-politieke principe van federalisme vorm te geven en niet alleen in Vlaanderen. Ik vind het een aanvaardbare politieke filosofie in elk verband en begrijp uw gedachtingang op dat vlak niet.

De heer L. Dierickx : Uw sociaal-

psychologische ideeën vormen voor mij geen probleem. Ik ben zelf ook in die mentaliteit opgevoed en ik beweert ook niet dat u onzinnige dingen zegt. U poneert een bepaald criterium voor menselijke samenhang, ik zeg dat er nog andere criteria kunnen worden voorgesteld en dat we daarmee omzichtig moeten omspringen. Waarom spreekt u bijvoorbeeld over Rotterdam, zonder Amsterdam, Bremen en Hamburg te vermelden ? In gesprekken over havenpolitiek gaat het meestal over de "Northsea range" gaande van Duinkerken tot Hamburg. Tussen Antwerpen en Rotterdam was er een concurrentie op leven en dood. Er was geen sprake van solidariteit. Beide havens kregen totaal verschillende structuren van de oorlog. Ik zal niet uitmaken wat juist is en wat niet, maar ik vraag dat wij de koppen eens bij elkaar steken om meer inzicht te verwerven in de problematiek van de criteria die samenhang bepalen. **(Reactie bij het VB)**

De heer P. Van Grembergen : U ziet alles terecht in een internationaal perspectief. Vanzelfsprekend kent u ook de belangrijke handelsroutes die vroeger bijna als vanzelf vanuit de Verenigde Staten naar Europa liepen. Vandaag is die tendens verschoven : het Aziatische gebied richt zich meer en meer op de Verenigde Staten, over de Stille oceaan heen. Lijkt het u niet verstandig dat wij in onze hoek van de wereld welvaart, cultuur, enzovoort, brengen die op een solide materiële onderbouw stoelt. Daartoe moet er een zekere communicatie plaatsvinden met de gebieden en streken die ons omringen. Zo kunnen wij bepalen hoe ons te organiseren, hoe onze toekomst veilig te stellen. Wat is daar fout aan ?

Mijnheer Suykerbuyk, over Zuid-Afrika kan ik slechts kort iets opmerken. De Vlaamse regering wil nu doen wat het bureau van de Vlaamse Raad zich had voorgenoemd : niet als een politieke entiteit, die partners uitzoekt of keuzes moet maken,

Van Grembergen

maar gewoon als bureau de situatie verkennen. De kennis die daaruit voortvloeit, moet het politieke debat in Vlaanderen dan voeden. Tussen de reis die een gedeelte van het bureau van de Vlaamse Raad ondernam en wat nu wordt gepland, verliepen ongeveer twee maanden.

De situatie in Zuid-Afrika is tijdens deze twee maanden niet fundamenteel gewijzigd. Twee maanden geleden werd het bezoek afgekeurd, nu beslist de Vlaamse regering dat het bezoek doorgaat. Ik heb de eerste poging gesteund, ik herbevestig mijn steun aan de nieuwe poging.

Mijnheer de minister-president, de Volksunie vraagt u tijdens uw bezoek aan Zuid-Afrika veel aandacht te besteden aan het onderwijs. Het onderwijs is totaal gedestabiliseerd. Miljoenen zwarte jongeren hebben, als uiting van hun onvrede en vrijheidsstrijd, geen onderwijs gevolgd. Anderen hebben van deze toestand inderdaad misbruik gemaakt. De generatie tussen 18 en 32-jarigen heeft omzeggens geen opleiding genoten. **(Onderbreking bij het VB)**

Ik heb de beste motieven opgesomd om het niet-volgen van het onderwijs door de zwarte jongeren te verklaren. Een deel van de zwarte jongeren heeft doelbewust gespijbeld als uiting van hun vrijheidsstrijd en ten bate van de bewustwordingsstrijd van hun volk. Zuid-Afrika heeft nood aan degelijk technisch onderwijs. Vlaanderen heeft heel wat ervaring in het technisch onderwijs. Op dat gebied zijn wij een unicum in West-Europa.

Mijnheer de minister-president, u moet met deze factor rekening houden. U moet ook contacten leggen met de universiteiten, zowel de zwarte, die van de kleurlingen als met de blanke. De taalbarrière is niet zo groot.

Vlaanderen zou moeten meehelpen aan de opbouw van een zwarte elite.

Elk volk heeft een elite nodig, niet om zich in grote villa's te vergenoeuen maar om het volk te begeleiden naar een democratisch en verdraagzaam Zuid-Afrika waar het geweld uitgeschakeld wordt.

Het zou fantastisch zijn mocht Vlaanderen meewerken aan het ontstaan van een zwarte elite die zou kunnen werken aan deze nobele idealen !

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de minister van Externe Betrekkingen heeft enkele weken geleden gemeend zich tot de Vlaamse bevolking te moeten richten via het optrommelen van een gezaghebbende democratische krant voor mensen die denken.

De minister heeft op de frontpagina van die krant de vinger gewezen naar een van de twee belangrijkste oppositiepartijen van Vlaanderen. De minister zegt last te hebben met het propageren van Vlaanderen. Het imago van Vlaanderen wordt, luidens de minister, verpest en verbrod door het Vlaams Blok. Vlaanderen is door de schuld van het Vlaams Blok een bruine vlek op de Europese landkaart, een gapende kloof van onverdraagzaamheid, een oord waar de democratie dreigt te worden afgeschaft en dreigt te worden vervangen door een collectie concentratiekampen, tot de nok gevuld met islamieten.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Annemans, ik laat mij door uw betoeg niet opwinden !

Ofwel wordt dit debat in deze Raad op een zindelijke manier gevoerd, ofwel laat ik een aantal uitspraken voor uw rekening en wens ik er niet op te antwoorden.

Mijnheer Annemans, ik blijf bij mijn standpunt dat ik in de krant verdedigd heb. Tijdens mijn bezoeken aan het buitenland, zowel op politieke

als op economische zending, heb ik steeds opnieuw vastgesteld dat men mij telkens ondervraagd heeft over een aantal tendenzen in Vlaanderen, die onze regio schade berokkenen. Ik heb nooit veralgemeend.

Sommige mensen dragen een ideeëngoed uit dat bijzonder schadelijk is voor het imago van Vlaanderen in het buitenland. Ik heb nooit gezegd dat alle leden van uw fractie verantwoordelijk zijn voor deze schade. Dat heb ik nooit gezegd ! Ik herhaal echter dat ik niet kan aanvaarden dat Vlaanderen op deze manier schade wordt toegebracht !

De heer G. Annemans : Ziet u wel, ik herhaal enkel deze uitspraak ! Nu probeert u terug te grabbelen en spreekt u over een aantal tendenzen.

U heeft achtereenvolgens de termen tendenzen, een aantal mensen – niet allemaal –, het Vlaams Blok, een partij gebruikt. Wat bedoelt u precies ? Ik heb niet uit de krant geciteerd.

Ik stel wel vast dat u van mening bent dat het Vlaams Blok de uitvoering van uw taak als minister van Externe Betrekkingen belemmert.

Ik herhaal dat u van mening bent dat het Vlaams Blok schadelijk is voor het imago van Vlaanderen.

Het is onaanvaardbaar dat de partijen van de meerderheid, de partijen van het regime, niets beter weten te bedenken dan de oppositie met de vinger te wijzen. Dit is vanuit democratisch oogpunt erg bedenkelijk. Als de bevolking de traditionele partijen uitspuwt, is dat niet zozeer te wijten aan de oppositie, maar veel eerder aan de onkunde van diegenen met machtpretenties die de afgelopen dertig jaar, zonder of met kleine onderbrekingen, het land geleid hebben.

Door de schuldige nalatigheid van de zichzelf democratisch noemende partijen, leven Vlamingen in een land waar ministers doodgeschoten worden terwijl de magistratuur die de

Annemans

zaak onderzoekt, gedwarsboemd wordt door zetbazen van de democratische partijen.

Vlamingen leven in een land waar de maffia haar gangen kan gaan omdat toppolitici omgekocht zijn. Benoemingen worden geforceerd, examens getruceerd, overheidsbestellingen gemanipuleerd. Rectoren van de universiteiten gooien hun imago in de waagschaal en roepen op om enkel maar te stemmen voor democratische partijen. Zij zouden beter wat bescheidener omspringen met hun pretenties want 20 percent van de Vlaamse rectoren wacht op een assisenproces wegens moord. Democratische kranten publiceren op kosten van de belastingbetalers berispende advertenties tegen de kiezers die niet voor de democratische partijen stemmen.

De heer E. Van Rompuy : Dit is een rexisitische toespraak ! Twintig percent van de Vlaamse rectoren wordt beschuldigd van moord ! U weet dat het maar over vijf rectoren gaat. Dit is fascistische taal ! Dit gaat te ver ! Wij verlaten de zaal ! **(De Zeden van CVP, SP, VLD en AGALEV verlaten het halfroond)**

De heer G. Annemans : Als u dus in het buitenland last hebt met het ontwikkelen van een imago voor Vlaanderen, moet u de hete brij niet doorschuiven naar het Vlaams Blok, maar de hand in eigen boezem, minstens in de CVP-boezem, steken.

Het is namelijk de CVP die, met de collaboratie van de Volksunie en de SP, het pad van het federalisme is blijven bewandelen. Dit federalisme is verwarringwekkend in het buitenland. Men beschouwt Vlaanderen als een soort van Baden-Württemberg, een veredeld departement op zijn Frans, een folkloristische versie van Catalonië, een Belgische variant van Friesland, een regio in Europa samen met Groot Londen, Noord-Oost-Polder en Lyon.

Wij maken onszelf belachelijk door

Vlaanderen gemedieerd op te dienen aan de wereld, gemedieerd door een Belgisch minister, of binnen een bevoegdheidspakket waar geen waarachtig mens wijs uit raakt.

De huidige Westeuropese staten komen voort uit een concept dat voorbijgestreefd is. De nieuwe staatsgedachte is deze van de volkshomogenie, de mono-etnische staatsvorm.

Het probleem van de oorlog op de Balkan leidt naar een tweesprong. Is dit de moeder van vele oorlogen ? Of komt vanuit de kwestie van wat vroeger Joegoslavië was, de kans naar voren dat wij een nieuw Europees model ontwikkelen van de verhouding tussen volk en staat ?

Ik laat even in het midden of het communisme op een stabiele manier verdwenen mag worden geacht. Bepaalde tekenen wijzen erop dat precies de staatsvorming van verschillende volkeren opnieuw een unificatietendens oproept bij de Russen. Maar dat heeft meer te maken met het eeuwenoude Russische imperialisme dan met de wedergeboorte van het communisme.

Ik laat deze overwegingen buiten beschouwing. De ineenstorting van het hele Oostblok heeft eigenlijk aan West-Europa een lesje geleerd. Doordat tesamen met het communisme zowat alles in vraag kon worden gesteld, van de staatsvorm tot en met de staat zelf, werden ook onmiddellijk een aantal staten gewoon afgeschaft. De staatsgrenzen werden in overeenstemming gebracht met de volksgrenzen.

De internationale erkenning van deze staten was ook nauwelijks een probleem, want de internationale machten hadden enkel te acteren wat de Oosteuropese volkeren opdienden. Zij dierven geen opmerkingen maken tegen de explosie van het nationaal bewustzijn der Oosteuropese volkeren, omdat zulk een houding volkomen terecht onmiddellijk met een verdediging van de communisten zou zijn gelijkgesteld. Men

staarde zich – ook in West-Europa – blind op de implosie van het communisme, zodat zich, volkomen ongezien, tegelijk een veel belangrijker implosie voltrok, namelijk die van de negentiende eeuwse staatsidee.

Zo heeft Oost-Europa een concept op gang kunnen trekken dat wij – aan het eind van het tweede millennium – rustig kunnen omschrijven als het concept van de mono-etnische staat. Dit concept is op zich niet nieuw natuurlijk, er bestaan nauwelijks nieuwe gedachten of gedachten die nog nooit werden gedacht, maar men voelt dat de mono-etnische staat geen alom aanvaard begrip is.

Het nationalisme wordt verdacht gemaakt, waar het mogelijk is. Waar er gevochten wordt, wijten de welkenkenden van tegenwoordig dit aan het nationalisme, aan het nationaal bewustzijn. Terwijl, integendeel, dit enkel dient geweten te worden aan degenen die menen staten in stand te moeten houden waarin verschillende volkeren zijn.

In een opener wereld, de wereld die kleiner wordt door communicatie, snelheid van interactie en informatie is het ook voor de hand liggend dat de staten van weleer verdwijnen, staten die een zo hoog mogelijke vorm van stabiliteit wilden zijn, staten die geopolitiek zo machtig mogelijk waren, tenzij een bufferstaat tussen de groten werd geschapen zoals België, met absolute ondergeschiktheid van kleine volkeren en talen en totale afwezigheid van de volkse werkelijkheid.

In de internationalisering van onze wereld hebben wij geen boodschap aan die staten en zullen de partners staten zijn op één voorwaarde, namelijk dat het mono-etnische staten zijn. Aan een geïnternationaliseerde wereld kunnen alleen de volkeren deelnemen, de naties.

Volkeren die vertegenwoordigd worden door staten die multinational of multi-etnisch zijn, zijn we-

Annemans

zenlijk niet vertegenwoordigd. Dus naarmate internationale instellingen bevoegdheden gaan uitoefenen die de mensen aangaan, zullen het de volkeren zijn die hun plaats op het internationale forum opeisen. Zeer terecht uiteraard. Niets verhindert dat verschillende kleine staten confederale afspraken zullen maken in verband met diplomatieke vertegenwoordiging enzovoort, zoals Vlaanderen en Nederland kunnen doen.

In een dergelijk schema zullen er meer staten zijn, maar deze diversiteit zal als het ware gecompenseerd worden door de unificerende beweging die uitgaat van de groeiende internationale instellingen. Omgekeerd zullen de internationale instellingen slechts zinvol zijn en blijven op voorwaarde dat de deelnemers volkeren zijn en uiteraard minstens hun taal wordt gerespecteerd.

Het Tsjechisch-Slowaakse voorbeeld is methodisch de weg die Vlaanderen kan volgen. Het is trouwens opvallend dat de eerste minister Klaus van Tsjechië bij uw bezoek aan Praag de noodzaak van de Belgische eenheid kreeg ingefluisterd, die hij om den brode tijdens de ondertekening van een handelsakkoord in volkomen verwarrende en onlogische bewoordingen napraatte.

Deze uitspraken gaven een regeringskrant de kans om op de voorpagina te titelen : Tsjechië wenst België geen scheiding toe. Bepaalde unitaire Belgische kringen hadden achter de schermen zitten manipuleren.

Een nieuwe tijd kondigt zich aan en het is aan Vlaanderen om nu in West-Europa de primeur te geven van de nieuwe mono-etnische, op de homogene volkse werkelijkheid gesteunde moderne staatsidee. Laat ons ter zake geen tijd verliezen.

Het imago van Vlaanderen kan maar duidelijk zijn als wij vrijmoedig onszelf durven zijn. Dat kan in de con-

text van een nieuwe wereld en een wervelend Europa alleen met een Vlaamse internationaal-rechtelijke persoonlijkheid. Dat kan alleen met een onafhankelijke Vlaamse staat.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik wens te zeggen dat wij in genen dele, noch etisch, noch politiek, akkoord gaan met de benadering die hier vanop de tribune werd vertoond. Wij zijn wel in de plenaire vergadering gebleven omdat op de tribune het woord vrij is. Dit is een parlementaire assemblée. Wie het niet wil horen gaat buiten. Wij willen het ook niet horen, maar wij willen het antwoord politiek formuleren omdat dit de beste wijze is ten opzichte van de foute politieke gegevens die aan de publieke opinie worden doorgegeefd.

De voorzitter : De heer De Clerck heeft het woord.

De heer S. De Clerck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, sta mij toe eerst te zeggen dat ik uiteraard ook afstand neem van een dergelijke taal. Daarmee werd trouwens bewezen wat de minister-president heeft gezegd. **(Onderbrekingen door leden van het VB)**

Ik zou het ten zeerste op prijs stellen dat u deze zaal zou verlaten indien u niet akkoord gaat met wat ik zal zeggen. Er is bewezen wat moest worden bewezen. Dat is duidelijk.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, na dit pijnlijk intermezzo en wetende dat de spreek-tijd voor onze fractie verstreken is, zal ik mij tot één punt beperken, met name het feit van de jongste week.

Ik zal de informatie even op een rijtje zetten.

Ten eerste, ook vandaag staan er in de krant berichten over de slechte economische toestand. Ik wil er niet op ingaan. Het is echter een feit, en

we moeten het blijven herhalen, dat er initiatieven moeten worden genomen.

Ten tweede, enkele dagen geleden was ik op een studiedag over delocalisatie. Collega Van der Maelen heeft onrechtstreeks gewezen op de dramatische omvang die de delocalisatie op dit ogenblik aanneemt.

Er werden mij cijfers in verband met de confectiesector meegedeeld. Het gaat hier natuurlijk over een gevoelige sector. Daarin staat dat 80 procent van de confectiebedrijven in België bezig zijn of zich aan het voorbereiden zijn op delocalisatie. De helft van die 80 procent is bezig met een delocalisatie van meer dan 50 procent van hun productieapparaat. Dat zijn enorme cijfers. Dat is een trend die niet onmiddellijk te stoppen is en die zich waarschijnlijk ook in andere sectoren zal voordoen. Dit toont aan dat de situatie bijzonder ernstig is en dat wij moeten reageren.

Een derde bericht situeert zich in de marge van de GATT-onderhandelingen en van het akkoord dat werd gesloten. Om dit akkoord te bereiken, hebben wij Portugal moeten afkopen door aan Portugal exclusief 35 miljard frank voor hun textielsector te beloven. Aan dat ene land en aan die ene sector wordt dus een enorme injectie gegeven. Zij krijgen dus ineens veel middelen. Dat zal uiteraard tot concurrentievervalsende toestanden aanleiding geven.

Ik heb alle begrip voor wantoestanden en ongelijkheden in andere landen, maar we moeten toch oppassen dat dit niet te ver gaat.

De toestand is u voldoende bekend. De verschillen tussen bepaalde regio's zijn enorm aan het worden. U kent het voorbeeld van een deel van Zuid-West-Vlaanderen dat wordt geconfronteerd met Henegouwen waar 35 miljard frank wordt geïnvesteerd, met Le Nord-Pas-de-Calais dat met enorme bedragen wordt bedacht. Ik denk dat dit toestanden

De Clerck

zijn die ons moeten aanzetten tot een daadwerkelijke reactie.

Die mogelijkheid bestaat nu, en dat is de enige bedoeling van mijn uiteenzetting. Het Witboek dat werd goedgekeurd, biedt u een uitstekende gelegenheid om op zeer korte termijn met een actieplan voor de dag te komen. Het ritme dat aan de deelstaten en aan de regio's wordt opgelegd, is bijzonder hoog. Data zoals de eerstvolgende raad van de ministers of 1 juli 1994, zijn vervaldata binnen dewelke bepaalde plannen naar voren moeten worden gebracht. Ik heb dan ook het gevoel dat Vlaanderen deze boot niet mag missen en dat wij op zeer korte termijn een actieplan moeten ontwikkelen om met onze voorstellen en onze algemene plannen tot participatie aan dit Witboek, naar voren te komen.

Het gaat over de transeuropese netwerken voor vervoer, energie, telecommunicatie en milieu.

Voor vervoer en energie moet tegen 1 juli 1994 het actieprogramma inzake havens worden vastgelegd, meer bepaald wat elektriciteits- en gasverbindingen betreft. Deze zaken zijn voor Vlaanderen zeer belangrijk. Ook de luchthaven van Zaventem en de regionale luchthavens worden geïntegreerd in een globale visie vanuit Vlaanderen.

Op de volgende Raad van Ministers zal ook informatie worden gevraagd inzake de informatie-infrastructuur. Het is interessant te weten welke concrete maatregelen ter zake zullen worden genomen.

Mijnheer de minister-president, mijn eenvoudige vraag is dan ook dat, in Europese termen uitgedrukt, een "task force" of een soort stootgroep op zeer korte termijn en onder uw leiding zou worden uitgebouwd teneinde na te gaan hoe Vlaanderen op die diverse elementen kan inspelen en hoe wij, over de diverse departe-

menten heen met inbegrip van degenen die de binding kunnen maken naar het federale en Europese niveau, een groep kunnen samenstellen die een strategisch plan ontwikkelt om ons bij het Witboek te kunnen aansluiten. Rekening houdend met de enorme bedragen die daarmee toch zullen zijn gemoeid, moeten wij ervoor zorgen ons in die redering te kunnen inschrijven, de leiding te kunnen nemen, te kunnen zorgen voor een attente, dynamische, prioritaire aanpak van de hele zaak, dit met oog op het uitbouwen van wat u altijd ondersteunt, namelijk het creëren van een omgeving waarin ondernemen mogelijk wordt, omgeving waarin ondernemingen kunnen beslissen hier te blijven en niet massaal uit te wijken zoals de huidige trend aangeeft.

Mijnheer de minister-president, wanneer u dit alles kan bereiken, vervult u voor Vlaanderen een belangrijk ke opdracht.

Overigens meen ik dat de Vlaamse Raad moet kunnen participeren in deze hele beweging. In ieder geval meen ik dat u dringend een initiatief moet nemen.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het levendige debat dat wij hier voortdurend meemaken, kan worden samengevat niet in een affirmatie maar in twee vragen.

In het licht van hetgeen in de wereld aan het gebeuren is, en waarvan wij geen abstractie mogen maken, moeten wij ons afvragen of wij de oude vraag, hoe gelijk mensen moeten zijn om samen een rechtsstaat te kunnen vormen ? niet moeten vervangen door een nieuwe vraag, namelijk : hoe ongelijk mensen moeten zijn om samen geen rechtsstaat, zelfs geen federale rechtsstaat te kunnen vormen ?

De groenen kunnen niet anders dan

deze laatste vraag steeds opnieuw te stellen, niet alleen op het Vlaamse maar op alle niveaus. Hoe anders moet iemand zijn om met hem niet democratisch solidair te kunnen zijn ?

Mijnheer de voorzitter, ik zal twee concrete vragen stellen. Ik heb ze ook reeds in de Senaat gesteld ; dat is misschien het voordeel dat wij nog in twee verschillende parlementen zitting hebben.

Mijn eerste vraag betreft de vier samenwerkingssakkoorden die naar verluidt gisteren plechtig in het Egmontpaleis werden ondertekend en betrekking hebben op het buitenlands beleid.

Deze eerste vraag heb ik op 9 december aan de federale regering gesteld. Ik heb gevraagd of deze samenwerkingssakkoorden moeten worden goedgekeurd door het federale en de regionale parlementen. Er werd door de heer Tobback mij het volgende geantwoord : De samenwerkingssakkoorden inzake buitenlands beleid betreffende afspraken over de wijze van optreden van de verschillende regeringen in verband met het buitenlands beleid. Het zijn afspraken tussen de uitvoerende overheden, genomen in opdracht van de bijzondere wet. Einde citaat.

Is de Vlaamse regering het met dit standpunt eens ? Gaan wij binnenkort deze teksten ontvangen ? Kunnen wij ze bespreken ? Zullen wij deze teksten mogen goedkeuren of zullen wij alleen maar voor voldongen feiten worden geplaatst, zoals de federale regering het hier meedeelt.

Ik meen dat de vertegenwoordiging van België in de Europese Ministerraad een zeer belangrijke aangelegenheid is. Ik kan niet aannemen dat akkoorden die plechtig in het Egmontpaleis worden ondertekend daarna niet moeten worden besproken en goedgekeurd door rechtstreeks verkozen lichamen.

Ik heb ook een vraag gesteld met

Dierickx

betrekking tot de GATT-akkoorden. Hierop heb ik van de federale regering een zeer eigenaardig antwoord gekregen : Het verdragsartikel, dat zal dienen als juridische basis, is nog niet vastgesteld. Men dient eerst de vraag te stellen of het resultaat van de Uruguay-ronde in één enkel document of in meerdere documenten zal worden vastgelegd. Indien wordt gekozen voor meerdere verdragsdocumenten, is het mogelijk dat de juridische basis per verdragsdocument verschillend is. Einde citaat. Dit betekent dus dat juristen gaan bepalen of parlementen zich over de teksten moeten uitspreken.

Ik wil dus graag vernemen wat de Vlaamse regering daarover denkt.

Mijnheer de minister-president, er is een tweede punt dat ik wil aansnijden en waartegen u in uw breeddenkendheid zeker geen bezwaar zal hebben.

U weet dat er in elke gemeenschap een gangbare mening is. Een gangbare mening is bijzonder gangbaar als niemand ze aanvecht. Vermits u steeds kiest voor het open debat, zal u mij niet kwalijk nemen volgende vraag te stellen.

U zal zich misschien herinneren dat ik op 25 mei 1993 een schriftelijke vraag heb gesteld betreffende een document dat door uw adjunct-kabinetschef, de heer Kris Rogiers, werd verspreid. U heeft daarop geantwoord dat dit geen officieel document is. Ik vroeg u of de leden van de Vlaamse Raad dit stuk konden krijgen. U antwoordde dat dit niet mogelijk was.

Ik heb dit document, dat op tamelijk grote schaal in het Vlaamse bedrijfsleven werd verspreid, toch in handen gekregen. Hierin komen zaken voor waarover op zijn minst moet worden nagedacht.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dierickx, welk document bedoelt u ?

De heer L. Dierickx : Het betreft : De francofone verankering in Vlaanderen.

Minister-president L. Van den Brande : Dit document is gedrukt op wit papier. Het is bovendien gedrukt in een lettertype dat mij niet onmiddellijk is bekend.

Mijnheer Dierickx, u heeft natuurlijk het recht een andere mening te hebben. Ik blijf echter bij mijn standpunt. Het is niet omdat sommige mensen – ook in het bedrijfsleven – met kwalijke bedoelingen een aantal ideeën verspreiden, wij van hen niet mogen verwachten dat zij een normale federale loyauteit aan de dag zouden leggen. Ik ga allesbehalve akkoord met oproepen van bepaalde ondernemers, die trouwens nauwelijks Nederlands kennen, en Vlaamse ondernemers terroriseren met oproepen om aan acties of manifestaties deel te nemen en zich aldus verzetten tegen de Grondwet en de wettelijk goedgekeurde staatsvorming. Deze mensen zijn gehouden zich democratisch en loyaal op te stellen tegenover de instellingen zoals zij nu bestaan.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de minister-president, wanneer u de zaken dan toch zo stelt, dan begrijp ik niet waarom u dat document niet ter beschikking stelt van de Vlaamse Raad ?

Minister-president L. Van den Brande : Maar er bestaat geen dergelijk document. Een bestaand document is een document dat door de bevoegde minister als zijn document wordt erkend.

Mijnheer Dierickx, speel toch niet mee in het fabeltje van een aantal kwaadwillige personen die hieromtrent de meest gekke uitspraken deden !

De heer L. Dierickx : Mijnheer de minister-president, daarover gaat het niet.

Ik vraag alleen of dit document, gedateerd van 27 maart 1992 en onderaan de naam Kris Rogiers vermeldend, wel degelijk werd verspreid. Ik heb het echter niet over wat hiervoor in l'Echo de la Bourse werd geschreven ; dat gaat mij trouwens niet aan. Ik heb het over de inhoud van het document waarin onder andere de volgende zin staat : Verschillende Vlaamse top-politici en bedrijfsleiders met een Vlaams profiel hebben een Franstalige levensgezellin en/of zijn beheerder van francofone bedrijven. Zij zijn systematisch alle meer gematigd dan hun onafhankelijke collega's. Einde citaat.

Mijnheer de minister-president, in dit document staat dus dat de levensgezellin van Vlaamse politici en bedrijfsleiders deze personen in een minder gunstig daglicht plaatsen.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dierickx, laten wij zakelijk k blijven.

Er bestaat geen nota die, wat dat betreft, onder mijn verantwoordelijkheid en met mijn handtekening werd verspreid.

Verder is het goed dat over een dergelijke situatie wordt nagedacht. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan wat Manu Ruys zo vaak geschreven en gezegd heeft op dat vlak. Maar doet het feit dat men thuis Frans, Engels, Italiaans of om het even welke taal spreekt, afbreuk aan de ethische, menselijke en sociale gelijkwaardigheid ? De taal die men thuis hanteert, is ter zake toch geen probleem ! En wij zijn het er toch roerend over eens dat er een ethische en menselijke gelijkheid bestaat ?

Het probleem is echter dat sommigen zich zorgen maken omtrent het democratisch recht te weten wie naar inhoud en naar schijn de belangen van onze gemeenschap dient op een ogenblik dat Vlaanderen politiek autonoom wordt en over instellingen beschikt.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de

Dierickx

voorzitter, ik ben hoe dan ook zeer tevreden dat ik deze zin kon voorlezen en alzo deze aangelegenheid publiek maken.

Ik hoop dat diegenen die in Vlaanderen nog wat kritische zin aan de dag kunnen leggen, zullen nadenken over het feit dat kabinetsattachés en adjunct-kabinetschefs zulke teksten mogen schrijven en verspreiden. Dat is volgens mij zorgwekkend.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dierickx, u maakt misbruik van een aantal documenten waarvan ik, als lid van het parlement, moet herhalen dat zij niet behoren tot officiële documenten afkomstig van mijn kabinet. Laat dit duidelijk zijn.

En indien u zodanig naïef bent, mijnheer Dierickx, dan begin ik te twijfelen aan uw eerlijkheid en vrees ik dat u niet pleit voor de zogenaamde vrijheid van mening, maar dat u hier een thesis verdedigt die u zonder meer overneemt van een aantal kwaadwillige personen. Bovendien vernoemde u l'Echo de la Bourse, ik niet. Ik merk nu wel welke uw inspiratiebronnen zijn !

Mijnheer Dierickx, het Europees federalisme dat u hier tentoonspreidt, is zeker niet gesteund op de essentiële culturele verscheidenheid, waardoor ik mij ernstig vragen stel omtrent de eerlijkheid van uw thesis.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de minister-president, ik herhaal dat het zorgwekkend is wanneer van de taal van de levensgezellin gewag wordt gemaakt in een document dat op grote schaal wordt verspreid door een kabinetslid.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dierickx, staat die tekst op mijn briefpapier en werd hij door mij ondertekend ?

De voorzitter : De heer Vergote heeft het woord namens de heer Kempinaire die ziek is.

De heer F. Vergote (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, ik vervang de heer Kempinaire op deze tribune, aangezien hij ziek is.

Uit de discussie die met betrekking tot de buitenlandse en Europese aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap in de commissie werd gevoerd, blijkt dat, over de partijgrenzen heen, een quasi gemeenschappelijke houding werd aangenomen aangaande de krachtlijnen van het algemeen beleid.

Dit is niet zonder belang, vooral wanneer men een eigen algemene dynamiek wenst te ontwikkelen op het vlak van de buitenlandse handel.

Door de aanhoudende economische crisis is deze laatste in een verdruchte positie komen te staan. Tijdens de bespreking werd dienaangaande verwezen naar een recente studie van het Zwitserse Institute of Management Development dat in samenwerking met het World Economic Forum op een pregnante wijze aantoonde dat het overschot op de handelsbalans van de BLEU met de EG-partners en vooral met onze drie belangrijkste partners, namelijk Duitsland, Frankrijk en Nederland, drastisch verminderde. Het situatiebeeld is des te schrijnender wanneer men ziet dat de uitvoer van de zo juist genoemde partners meer dan 55 percent bedraagt van de totale BLEU-uitvoer.

De buitenlandse handel werd dan ook een teer punt. In die optiek is het duidelijk dat Vlaanderen meer dan ooit dient te worden gepromoot. Van groot belang echter is de eenheid in beleid. Zonder een coherent beleid dat onder één bewindsman dient te ressorteren, wordt de buitenlandse handel voor een deel in zijn actie gekortwiek.

Overweegt de regering alle aspecten en middelen van buitenlandse handel onder één noemer te brengen ? Heeft het nog zin het FIOC onder

de bevoegdheid te laten van de minister die niet bevoegd is voor de buitenlandse handel ? Werden er afspraken gemaakt opdat de exportpromotie niet zou worden losgekoppeld van het investeringsbeleid ? Wordt er coördinerend opgetreden in al wat Vlaanderen in het buitenland doet ? Denkt men eraan gemeenschappelijk te staan – VDBH en AWEX – te organiseren op internationale handelsbeurzen ?

Deze vragen die tijdens de discussie niet werden beantwoord, zijn niet lukraak gekozen. Men dient niet altijd zijn toevlucht te nemen tot buitenlandse studies om de huidige beleidsaccenten in vraag te stellen of om vast te stellen wat er precies schort. Zo is er de studie van professor Ludo Cuyvers, waarin onomwonden wordt aangetoond dat de activiteiten die de BDBH, de VDBH en AWEX organiseren om de uitvoer te bevorderen weinig doeltreffend zijn. Bedoelde instellingen zouden wel aandacht besteden aan de geografische markten waar de vraag naar Vlaamse en Belgische producten het grootst is, maar niet noodzakelijk aan producten waar vraag naar is. Bovendien blijkt dat 40 tot 50 percent van de geplande exportpromotie geen enkele realistische afzetopportunity aantoot.

Minister J. Sauwens : Heeft u die studie gelezen ?

De heer F. Vergote : Mijnheer de minister, ik spreek namens de heer Kempinaire en ik heb die studie niet gelezen.

Minister J. Sauwens : Ter zake verschenen een aantal titels die – zoals vaker gebeurt – de lading niet dekken.

Het gaat hier over de kritiek ten opzichte van het handelsexportbeleid zoals het tot in 1988 werd gerealiseerd. En precies die kritiek lag mede aan de basis van de reglementering inzake buitenlandse handel in 1989.

De heer F. Vergote : Mijnheer de

Vergote

voorzitter, het zou getuigen van weinig beleidsverantwoordelijk kheid indien deze vernietigende uitspraak zonder gevolg zou blijven.

Wat de andere domeinen van het buitenlandse beleid betreft, werd onze gemeenschap recent opgeschrikt door de houding van de federale regering om in het EG-Merkenbureau het gebruik van vier van de negen officiële EG-talen te schrappen. De reactie van de Vlaamse Raad was snel, kordaat en goed, doch wat blijft er van al deze inspanningen over ?

Via de pers vernam ik dat een door de Kamer van Volkvertegenwoordigers afgeslankte resolutie weerklank zou hebben gevonden op de voorbije EG-top. Hierdoor is het probleem echter niet opgelost. Indien Vlaanderen een reëel buitenlands beleid wil voeren, zal het toch gespiegder moeten optreden. Kilo's papier, bol van de mooie retoriek, zullen Vlaanderen niet de plaats verlenen die het op het internationale forum wil innemen.

In dit verband vormt de reis naar Zuid-Afrika volgend jaar een nieuwe testcase. Sinds de opschorting van het culturele akkoord tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika in 1977, uit protest tegen de apartheidspolitiek, vonden er geen officiële bezoeken meer plaats.

De afschaffing van de apartheid, de vorming van een overgangsregering en de aankondiging van democratisch verkiezingen inspireerden parlementsleden uit diverse partijen om bij de Vlaamse regering aan te dringen op een hernieuwing van de contacten

Dit bezoek wordt ook door de bedrijfs wereld als positief ervaren, In ondernemingskringen werd er namelijk reeds lang gepleit voor een normalisering van de economische betrekkingen tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika. Hopelijk zal de Vlaam-

se regering haar aandachtssfeer niet alleen laten leiden door nostalgische en andere banden. Regio's waarmee wij tot op heden niet vertrouwd zijn, mogen evenmin worden verwaarloosd.

Ik vraag mij echter af of de Vlaamse regering niet te veel hooi op haar vork wil nemen, vooral nu ze grondwettelijk over een eigen verdragsbevoegdheid beschikt. De vraag rijst of het domein van de ontwikkelingssamenwerking reeds moet worden betreden wanneer men nog niet stevig in de schoenen staat op andere vlakken.

Nu Vlaanderen als institutionele entiteit het internationale toneel kan betreden, is het raadzaam dat het zich eerst zou waarmaken en ontplooiën in plaats van verdeeld op te treden. Dit laatste komt de Vlaamse zaak zeker niet ten goede. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ingevolge die SintMichielsakkoorden, de nieuwe Grondwet en de wet van mei 1993 kunnen wij nu grondwettelijk gestalte geven aan een Vlaams buitenlands beleid.

Verschillende sprekers drukken hun goedkeuring uit over wat wij hebben gerealiseerd. Het is mijn vaste wil om bijzondere aandacht te besteden aan de plaats van Vlaanderen in Europa en in de wereld.

De heer Suykerbuyk merkt op dat de evolutie van het Europese project ons buitengewoon grote mogelijkheden geeft, maar dat er ten aanzien van de invulling van dit project toch nog wantrouwen blijft bestaan.

De verscheidenheid van de culturen is een essentiële pijler voor de Europese constructie. Wij zullen in dit verband dan ook een aantal items ontwikkelen. Dit kan gebeuren in onze gemeenschap, los van de Europese projecten.

Er werden enkele voorbeelden aan-

gehaald op het vlak van de principiële toepassing, zoals onder meer in het Merkenbureau. Er is noodzaak aan gelijkwaardige, officiële en praktische erkenning van alle talen in de Europese Unie. Op het ogenblik zijn wij het dus niet eens met het standpunt van de betrokken Europese raad.

Wij zullen proberen om tot een oplossing te komen. Ik wens echter niet op deze principiële stelling terug te komen.

Het Comité van de Regio's is een belangrijke , maar onvolkomen stap. Wij moeten streven naar een senaat van de Europese culturen. Daartoe kan het Comité van de Regio's een eerste belangrijke aanzet zijn. De Benelux-overeenkomst moet worden hertekend. Vlaanderen heeft in Europa een centrale ligging, tussen het Zuiden, Nederland, Noord-Frankrijk en de Bondsrepubliek Duitsland. Het is dan ook aangewezen de economische krachten te bundelen.

Onze zuidelijke landgenoten hebben evenwel steeds minder interesse voor een Benelux-overeenkomst. Dit mag de Vlaamse regering er echter niet van weerhouden met een aantal partners, inzonderheid met Nederland, de mogelijkheden te evalueren.

Een Vlaams Huis is belangrijk, maar het mag geen huis zonder concept worden, dit heeft geen zin. Wij zullen onderzoeken welke mogelijkheden er zijn.

De heer Van der Maelen stelt dat 1994 een belangrijk jaar wordt. Wij zullen proberen dit, aan de hand van wat mijn voorganger op dit punt heeft gerealiseerd, en op basis van wat wij zelf concreet hebben uitgewerkt, in te vullen.

Wij hebben inderdaad geopteerd voor samenwerkingsakkoorden met Polen en Hongarije. In deze landen was er namelijk interesse voor een dergelijk akkoord, in Tsjechië niet. Vorige woensdag heeft de Vlaamse

Van den Brande

regering hieromtrent een beslissing genomen. Dit is eigenlijk een innovatie en de eerste praktische toepassing van het internationale verdragsrecht. Wij zijn dus de eerste entiteit die de stap heeft gezet om tot een internationaal publiekrechtelijk verdrag met Polen en Hongarije te komen.

De contacten met Baden-Württemberg zijn zeer intensief. Wij sluiten niet uit dat de contacten met Nordrhein-Westfalen eveneens kunnen worden verbreed en verdiept. Ik vermeld hierbij dat de samenwerking reeds vrij reëel is in het kader van het Maas-Rijnakkoord, dat wellicht een andere vorm heeft dan een bilaterale samenwerking, maar ons toch talrijke mogelijkheden biedt.

Verscheidene sprekers hebben gesproken over Zuid-Afrika. Wij hebben ons nauwgezet gehouden aan de vooropgestelde lijn. Professor Suy zal een voorbereidende missie uitvoeren. Het is een nuttige suggestie om na zijn terugkeer de situatie op basis van zijn verslag in de commissie te bespreken.

Samen met minister De Batselier zal ik een officiële zending leiden, die waarschijnlijk in de tweede helft van maart zal plaatsvinden.

Gekoppeld aan deze politieke zending zal minister Sauwens een handelsmissie leiden.

Een aantal projecten werden tot nu toe uitgewerkt. De ambtelijke voorbereiding moet bijdragen tot een normalisatie van de betrekkingen met Zuid-Afrika, rekening houdend met de nieuwe Zuidafrikaanse werkelijkheid. Wij willen hier vanzelfsprekend toe komen in samenwerking met de twee grote culturen in Zuid-Afrika. Wij hebben er inderdaad alle belang bij dat dat er een elite – in de juiste betekenis van het woord – kan worden gevormd. Samen met blanken en zwarten moeten wij bijdragen tot verdere ontwikkeling in coöperatie en wederkerigheid.

De heer Ulburghs heeft het belang van de internationale culturele uitstraling onderstreept. Samen met minister Weckx proberen wij een aantal ideeën te concretiseren. Het concept van de culturele ambassadeurs is hiervan een voorbeeld.

Inzake de Unesco werd in de Vlaamse regering de principiële, maar ook de praktische beslissing genomen om onze bijdrage te leveren. Ik zal erop aandringen om met de andere overheden te concretiseren wat lange tijd een principieel discussiepunt is geweest.

De heer J. Ulburghs : Aangaande de Unesco had ik graag vernomen of de verdeelsleutel 40-40-20 zal worden gehanteerd om de 1,1 miljoen frank te betalen als lidgeld. Werd er overlegd over de ratificatie met de federale minister van Buitenlandse Zaken en met de minister-presidenten van de andere regio's die hierbij ook zijn betrokken ?

Minister-president L. Van den Brande : De beslissing over het al dan niet bijdragen in de betaling van het lidgeld ter ontlasting van de federale overheid, heeft een tijd op zich laten wachten. Wij zullen alles in het werk te stellen om een praktische afronding te bereiken.

De staats hervorming en de nieuwe instellingen mogen niet tot gevolg hebben dat sommige dingen niet meer worden uitgevoerd. In dat geval zou de staats hervorming een hinderpaal zijn in plaats van een hefboom.

Wat ontwikkelingssamenwerking betreft, heb ik in mijn beleidsbrief duidelijk verklaard dat wij complementair en niet tegengesteld aan het federale niveau initiatieven willen nemen. Wij willen de bevoegdheden van de federale overheid niet verdringen, maar eigen programma's ontwikkelen. In de grote traditie die wij vanuit Vlaanderen hebben inzake beschikbaarheid ten overstaan van de wereld, was het belangrijk om een aantal zinnige projecten uit

te werken. Het is daarom van principieel belang dat voor het eerst 140 miljoen frank werd ingeschreven in de begroting.

Mijnheer Van Grembergen, u heeft onder meer verwezen naar het Merkenbureau. Het standpunt dienaangaande is duidelijk. Wij moeten trachten tot een politieke oplossing te komen. Dat is de meest verstandige weg.

De heer P. Van Grembergen : In verband met deze zaak heb ik nog een suggestie. Het zou goed zijn dat de minister-president, die reeds bij andere gelegenheden contact heeft gehad met de minister-president van Nederland, de heer Lubbers, aangaande dit niet onbelangrijke gegeven een onderhoud zou vragen met zijn Nederlandse collega. Ook hij staat onder druk van de Tweede Kamer. In de mate van het mogelijke zal de Volksunie-fractie dienaangaande contact opnemen met leden van de Tweede Kamer. Een gelijklopend contact op het niveau van de minister-president is echter aangewezen.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Van Grembergen, tijdens de informele contacten die ik de jongste weken heb gehad met Ruud Lubbers, heb ik dit punt reeds aangekaart.

Er bestaat misschien een klein graadueel verschil. Voor de Nederlanders, die eerder pragmatisch zijn, is er nooit een conflict geweest van homogeniteit van de taal in hun land. Wij hebben een hele evolutie moeten doormaken om tot gelijkwaardigheid van de talen te komen. Hoewel de Nederlanders het Nederlands ook belangrijk vinden, hebben zij geen strijd moeten leveren om de gelijkwaardigheid van hun taal in eigen land te bereiken. Wellicht is er een wederzijdse bevruchting van standpunten nodig om op dit punt opnieuw gezamenlijk een actie te ondernemen.

Mijnheer Dierickx, ik heb de kans

Van den Brande

gehad om sommige zaken in hun juiste context te plaatsen. De samenwerkingsakkoorden werden gisteren niet ondertekend. De Vlaamse regering heeft enkele wijzigingen voorgesteld. Essentieel daarbij is dat er voorafgaandelijk overleg, coördinatie en concertatie moet hebben plaatsgevonden vooraleer een standpunt wordt ingenomen namens België.

Ten slotte wil ik ingaan op de belangrijke vragen van de heren Van der Maelen en De Clerck, geënt op onze buitengewoon moeilijke economische toestand, samenhangend met het Europese witboek dat is tot stand gekomen.

Ik heb de beslissing genomen, dit werd vorige woensdag reeds aan de Vlaamse regering medegedeeld, naar aanleiding van het Europese witboek een werkgroep op te starten. Het verheugt mij dat de heren Van der Maelen en De Clerck de genomen beslissing ondersteunen om een opvolging te geven aan de krachtlijnen van het Europese witboek.

Wie de teksten van de beleidsbrieven goed naleest – ongetwijfeld iedereen van u – zal hebben opgemerkt dat ik in mijn beleidsbrief Economie '93, afgekort Volop, de idee naar voren heb gebracht een witboek voor Vlaanderen op te stellen om op die manier goed te kunnen aansluiten bij de uitdagingen en antwoord te kunnen geven op de vragen.

Mijnheer de voorzitter, ik wil hier in de Vlaamse Raad uitdrukkelijk bevestigen dat ik wens te komen tot een witboek voor Vlaanderen, gebaseerd op de strategische inzichten die zijn vervat in het project Vlaanderen-Europa 2002. Ik heb eveneens de beslissing genomen om een strategische cel in het leven te roepen, die inhoudt dat over alle actoren heen – universiteiten, ondernemingswereld, kortom allen die te

maken hebben met de hefboomen van vooruitgang en aankoppeling aan het Europees programma – verder denkwerk kan worden verricht over de perspectieven voor Vlaanderen.

Op die basis komen we niet louter tot een theoretisch perspectiefproject Vlaanderen-Europa 2002 op het vlak van economie en werkgelegenheid, maar kunnen we binnenkort ook vooruitgang en perspectief bieden aan de Vlaamse economie en de werkgelegenheid.

Het is mijn uitdrukkelijke wens dat wij daar in dialoog treden met het parlement. Er moeten goede taakafspraken zijn. In het document Vlaanderen-Europa 2002 waarop wij vele reacties hebben gekregen, werden reeds vele zaken opgenomen. Ik meen dat wij alle middelen moeten aanwenden om ons als deelstaat te performeren.

In verband met het aan elkaar schakelen van de telecommunicatienetwerken en de infrastructuur werd aan de minister van Infrastructuur de opdracht gegeven om maximale programma's voor te bereiden die inspelen op de nieuwe Europese omgeving. Wij moeten er toch oog voor hebben dat eenzelfde programma voor heel Europa niet adequaat is. Er zijn bijvoorbeeld zuiderse landen waar de betonnen infrastructuur moet worden verbeterd. Wij moeten onze aandacht richten op de technologische verbintenissen. Wij ondersteunen daarom de programma's voor onderzoek en ontwikkeling.

Mijnheer de voorzitter, ik meen dat ons buitenlands beleid niet los kan worden gezien van de economische perspectieven en de praktische maatregelen die daartoe moeten worden genomen.

Wanneer door alle fracties werd aangehaald dat 1994 een voornaam jaar wordt in verband met ons buitenlands beleid dan wil ik er de nadruk op leggen dat wij een administratie Europese Zaken en Buitenlandse Aangelegenheden zullen moeten op-

zetten. Er is reeds een kleine kern aanwezig die goed werk verricht. Onze betrokkenheid in de Europese Unie, de internationale verdragen, de bilaterale contacten, onze interregionale contacten hebben tot gevolg dat het een ankeradministratie zal worden die ook op het vlak van de economie, ontwikkelingsbeleid en internationaal cultureel beleid van groot belang zal zijn. **(Applaus)**

De voorzitter : Het woord is aan de heer Van Grembergen.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de minister-president, u spreekt over een specifiek administratieve kern. Wij vinden dat er een kanselier moet komen met een politiek gewicht naar het buitenland toe.

De voorzitter : Het woord is aan de heer Dierickx.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de voorzitter, de minister-president heeft op twee van mijn vragen niet geantwoord. Hij heeft niet gezegd of de Vlaamse Raad zich zal mogen uitspreken over het geheel of een gedeelte van het GATT-akkoord.

Mijnheer de minister-president, zal de Vlaamse Raad zich mogen uitspreken over de samenwerkingsakkoorden die u zo belangrijk vindt dat u geweigerd hebt ze te ondertekenen, of vindt u het voldoende dat die zaak enkel wordt besproken in de geheime niet openbare vergaderingen van de interministeriële conferentie voor het buitenlands beleid? Wanneer de rechtstreeks gekozen Raad zich daarover niet mag uitspreken, dan kan men spreken van een belangrijk democratisch deficit.

Mogen wij ons in de toekomst uitspreken over verdragen met Albanië maar niet over verdragen die worden gesloten met de federale of de Waalse regering?

De voorzitter : Mijnheer Dierickx, ik wens niet dat de minister-president op die vraag antwoordt. In een parlementaire democratie beslist een

Voorzitter

parlement zelf waarover het zich zal uitspreken ten overstaan van de uitvoerende macht die akkoorden afsluit. Laat dat duidelijk zijn. Het zal niet de minister-president zijn die zal zeggen waarover wij al of niet het woord voeren.

Het zal niet de uitvoerende macht zijn die ons zal beletten om ons over het GATT-akkoord uit te spreken.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik zal zoals u hebt gezegd, niet antwoorden op wat de heer Dierickx heeft gevraagd. Een elementair aanvoelen van de juiste verhouding tussen de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement maakt het duidelijk dat de Vlaamse Raad zelf zijn agenda bepaalt en dat de Vlaamse regering op elk moment ter beschikking is, daarvan bestaat het bewijs, om de zaken te bespreken. Ik heb bijvoorbeeld gezegd dat wij een debat willen voeren over Zuid-Afrika en over onze bilaterale akkoorden.

De voorzitter : Mijnheer Dierickx, het al of niet goedkeuren van verdragen zal door middel van een stemming over een resolutie gebeuren.

De heer Stefaan De Clerck heeft het woord.

De heer S. De Clerck : Mijnheer de voorzitter, ik wil niet nader ingaan op de discussie. Ik meen dat uw antwoord klaar genoeg is en dat wij in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de kans zullen hebben om over die zaken van gedachten te wisselen.

Ik wil alleen maar terugkomen op de belangrijke toezegging van de minister-president in verband met het Vlaams Witboek dat eigenlijk een antwoord is op de uiteenzetting van collega Van der Maelen en mezelf. Men heeft blijkbaar reeds de beslissing genomen om een werkgroep samen te stellen.

De timing is hier bijzonder belangrijk omdat ook de timing in het Europese Witboek zeer scherp is gesteld. Het is dus gewenst dat wij hetzelfde ritme volgen om op de gebeurtenissen te kunnen anticiperen. Ik meen te begrijpen dat in het Vlaamse Witboek het aspect infrastructuur niet zal worden opgenomen en dat aan de bevoegde minister een afzonderlijke opdracht wordt gegeven. Het is elementair dat de verschillende elementen uit het Witboek horizontaal worden aangepakt.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, daarover bestaat er geen enkele onduidelijkheid. Op het ogenblik dat het Witboek nog niet officieel was, hebben wij minister Kelchtermans reeds de opdracht gegeven om het dossier over de telenetwerkinfrastructuur voor te bereiden. Ook minister Sauvens bereid dossiers voor rond mobiliteit en verkeer. Het moet een samenhangend geheel zijn.

Minister J. Sauvens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, alvorens in te gaan op een aantal specifieke vragen over het beleid Buitenlandse Handel wens ik het volgende te zeggen. Het is inderdaad zo dat de Belgische bijdrage in het Europese Witboek al gedurende maanden wordt voorbereid in de interministeriële conferentie van Vervoer en Infrastructuur, waarin ikzelf en de minister van Openbare Werken een belangrijke inbreng hebben gehad. Ik kan niet ontveinzen dat de besprekingen met het federale niveau niet altijd even gemakkelijk verlopen. Ik denk onder meer aan de moeilijkheden die wij hebben gehad om het dossier van de Ijzeren Rijn mee in te brengen in het Belgische vraagpakket. Ik denk echter dat we daarop bij een volgende gelegenheid dieper kunnen ingaan.

De voorzitter : De heer De Clerck heeft het woord.

De heer S. De Clerck : Mijnheer de

Minister, ik wijs er alleen op dat bijvoorbeeld de hoge snelheidstrein nu al als enig specifiek project is weerhouden. Daarvoor zullen gelden naar de andere kant van het land gaan. Wij zullen moeten doordrijven om ter compensatie dringend andere projecten erdoor te krijgen. De streefdatum is toch 1 juli 1994.

Minister J. Sauvens : Wij houden dat in het oog zoals de minister-president heeft gezegd.

Ik zal dan ingaan op een aantal specifieke vragen van de heren Van Nieuwenhuysen en Vergote.

Er werd een studie geciteerd van professor Cuyvers die een analyse maakt van het rendement van de inspanningen op het vlak van de exportpromotie in de jaren tachtig. Het zijn onder meer de nogal vernietigende vaststellingen van het Vlaamse bedrijfsleven die mee aan de basis liggen van de regionalisering van de buitenlandse handel in 1988 en in 1993. Wij zijn door deze twee stappen, institutioneel en constitutioneel, een belangrijk eind vooruit geraakt. Ik verheer niet dat er ter zake nog een aantal onvolkomenheden en onduidelijkheden bestaan die onvoldoende zijn weggewerkt door de recente staatshervorming.

Er is bijvoorbeeld de opdrachtsbepaling van de BDBH, de plaats van de BDBH in het geheel van de exportpromotie, de invulling die moet worden gegeven aan de coördinatiefunctie. Dat debat is niet beëindigd. Wij stellen inderdaad vast dat de BDBH nog nooit zo actief is geweest als nu, op een ogenblik dat zij zich in feite zou moeten ontmantelen. Er zal in het federale parlement duidelijkheid moeten komen over de vraag hoe lang de federale regering – die vorige week nog een nieuw personeelskader heeft goedgekeurd – nog geld zal investeren in een instelling die eigenlijk een parallelle bevoegdheid heeft. Ik wijs er op dat de gewesten in een belangrijke mate de inhoud zullen moeten bepalen en de federale geest van de nieuwe staatsstruc-

Sauwens

tuur zullen moeten invullen. Er werd terecht opgemerkt dat wij niet, of bijna niet, betrokken zijn geweest bij de GATT-besprekingen. Ik wijs naar enkele andere punten die, hoewel ze eigenlijk maar futiliteiten zijn, toch typerend zijn. In het hele verhaal van de overheveling van de handelsattachés die Vlaamse economische vertegenwoordigers worden zijn er een aantal kleine knelpunten overgebleven zoals de briefhoofding die zij zullen mogen gebruiken om zich met de ondernemingen in verbinding te stellen – Koninkrijk België met ergens Vlaams Economisch Vertegenwoordiger of op de eigen wijze – en de plaat die er bijkomend aan de voordeur van de Belgische ambassade – waar zij zullen verblijven – zal moeten worden gehangen. Ook op het federale vlak moet men de nieuwe structuren op een correcte wijze invullen. Het is vooral Buitenlandse Zaken dat daarover nog moeilijk doet.

Intussen functioneren wij binnen deze structuren. Dan zijn er twee houdingen mogelijk. Er is de houding die de heer Van Nieuwenhuysen heeft aangegeven, namelijk zittend, mopperend dat het niet ver genoeg gaat, dat Vlaanderen, nietsdoend, onmachtig blijft en de dingen puur over zich heen moet laten gaan. Dat is zeker niet de juiste houding.

Wij moeten de nieuwe structurele mogelijkheden maximaal gaan invullen. Wij moeten dat doen voor het algemeen Vlaams belang, voor onze Vlaamse ondernemingen die toch moeten zorgen voor de tewerkstelling in onze gemeenschap. Op het terrein zelf moet vorm worden gegeven aan de Vlaamse aanpak, die borg moet staan voor kwaliteit. Er moet worden voortgewerkt met de ernst die mee het succes heeft bepaald van de Vlaamse handels- en exportprestaties. U weet dat wij in Europa voorop lopen inzake export.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, u spreekt over de maximale uitbating van wat we hebben. Waarom zegt u dan in de commissie in verband met de handelsattachés dat het in sommige gevallen voordelig kan zijn om vanuit een Belgische koepel te werken terwijl men er op meer regionaal denkende plaatsen, zoals Barcelona, dan weer beter aan doet niet onder die Belgische vleugels te werken. Ik vind dat een heel minimalistische houding. Ik vind dat wij overal onder onze eigen vlag moeten werken.

Minister J. Sauwens : U moet mij laten uitspreken. U zult dan begrijpen wat ik bedoel. Wij moeten op het terrein zelf verder durven gaan, met de nodige bescheidenheid die elk overheidsniveau moet hebben. Wij ondergaan een aantal internationale economische verschuivingen, zoals het grote Europese blok dat ook moet doen. Wij moeten een kader creëren waarin onze Vlaamse ondernemingen hun marktaandeel kunnen vergroten. Dat is onze opdracht, niet meer, maar ook niet minder.

Wij doen dat door onder meer op het federale vlak de gewesten mee te betrekken in de bestuurs- en beheersorganen van onder meer de BDBH en Delcredere. Wij moeten onze stoelen daar innemen en zelf mee de inhoud en de werking van de BDBH bepalen. Er is een belangrijk nieuw initiatief gegroeid in de recente besprekingen om een regionale afdeling te voegen bij de activiteiten van Delcredere. We kunnen met eigen Vlaamse middelen zorgen dat er naar de Vlaamse ondernemingen specifieke extra Delcredere steun kan vloeien. Ik verwijs naar wat de minister-president heeft gezegd op het vlak van de Vlaamse regering.

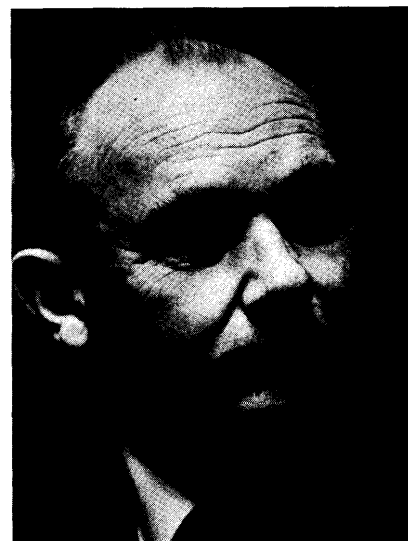
Diverse sprekers hadden gevraagd of er een samenwerking is tussen bijvoorbeeld VDBH, FIOC, en de gemeenschapsattachés. Het is inderdaad de bedoeling, mijnheer Van

Grembergen, ervoor te zorgen dat wij in onze administratie over een sterke cel beschikken – ik laat in het midden of dit nu een kanselarij moet zijn of een klassieke administratie – die het buitenlands beleid gecoördineerd gaat voeren. Ik vind dit erg belangrijk. Dat krijgt dan ook een concrete vorm in bijvoorbeeld het Vlaamse Huis in Wenen of het Vlaamse Huis in Barcelona waar deze mensen zullen verblijven samen met de toeristische attachés.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Minister, veronderstel dat in een samenwerkingsakkoord, dat wij misschien zullen mogen goedkeuren of bespreken, bepaald wordt dat in een bepaald land een Franstalige of een Waalse handelsattaché de opdracht krijgt Vlaamse belangen te behartigen.

Ten eerste, in welke taal moet die Franstalige handelsattaché zijn rap-



CVP-Senator Herman Suykerbuyk, ondervoorzitter van de Raad, pleitte voor een regionale benadering van de buitenlandse politiek vanuit de optiek dat hij in het Comité van de Regio's effectief een beleidsinstrument ziet

Dierickx

porten opstellen en naar welke diensten moet hij zijn rapporten sturen. Zoals u weet, gaat men ervan uit dat de handelsattaché niet direct contact opneemt met de bedrijven, maar dat hij dat doet langs een nationale of een regionale dienst.

Ten tweede, tot wie moeten parlementsleden zich richten in geval er zich dingen voordoen waarmee zij het niet eens zijn? Welke minister zal er worden ondervraagd wanneer een Waals attaché volgens ons niet voldoende de belangen behartigt van een Vlaams bedrijf? Wordt dat een groeske aangelegenheid of is er ergens toch een democratische procedure mogelijk?

Minister J. Sauwens : Ik wens niet vooruit te lopen op de bespreking van het samenwerkingsakkoord. Dit akkoord zal tijdens de maand januari in de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad worden behandeld. Essentieel voor ons was de continuïteit in de dienstverlening. Er waren vragen omtrent de betrokkenheid van het federale departement Buitenlandse Handel en de hiërarchische bevoegdheid over de mensen en de personeelsdossiers van Buitenlandse Zaken.

Vanaf 1 januari zullen de attachés volledig ten dienste staan van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. De politieke verantwoordelijkheid zal volledig worden gedragen door de Vlaamse minister, bevoegd voor Buitenlandse Handel. Op het terrein wordt er nu al samengewerkt: sommige Franstalige handelsattachés richten zich voor 70 of 80 percent op dienstverlening aan Vlaamse bedrijven. Er zijn ook ongeveer tien tot vijftien handelsattachés die Franstalig noch Nederlandstalig zijn maar die in het Engels en het Chinees en op een voor het wereldhandelsgebeuren gebruikelijke wijze ten dienste staan van de – tot nog toe – Belgische ondernemingen. De dienstverlening van de economische vertegenwoor-

digers zal op een pragmatische manier worden georganiseerd binnen de ambassades en de consulaten. Ondanks de kritiek die waarschijnlijk vanuit een achterhoedegevecht door bepaalde ondernemers wordt geleverd, zijn we bereid om samen te werken: de diensten die nu op het terrein worden verleend door Franstaligen kunnen worden voortgezet. De vergoedingen hiervoor maken het voorwerp uit van het samenwerkingsakkoord.

Ik wens niet vooruit te lopen op de onderhandelingen tussen AWEX, de VDBH en Buitenlandse Zaken die volgende week worden afgesloten. Ik zal de gemaakte afspraken aan de Vlaamse Raad voorleggen.

Wij wilden een hiaat vermijden en de dienstverlening op niveau houden. Gezien de betrokkenheid van twee federale departementen, van verschillende diplomatieke posten en gewestverantwoordelijk ken is deze problematiek op vrij korte tijd geregeld. Dat beantwoordt ook aan de politieke opdracht die de Vlaamse Raad ons heeft gegeven.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, 64 attachés hebben voor Vlaanderen gekozen. Er werd een akkoord bereikt om er 61 over te nemen. Er zijn wel nog vragen rond een Japanner, een Belgisch-Chinese en een Amerikaan, maar ik hoef hier niet de personeelsdossiers te bespreken. Of er 61 of 64 attachés zullen worden overgenomen, zal de volgende dagen blijken. Wij bereiden ons in ieder geval voor om per 1 januari 1994 de overheveling op het terrein te laten doorgaan.

Ik wil er op wijzen dat de begroting Buitenlandse Handel in de periode tussen 1992 en nu meer dan verdriedvoudigd is. Er wordt voorgesteld dat Vlaanderen 1 miljard frank vrijmaakt voor exportpromotie. Het personeelsbestand zal worden uitgebreid van 60 tot 200. Gezien het verlies van marktaandelen – en een aantal sprekers hebben hierop terecht gewezen – heeft de Vlaamse

regering eraan gehouden een aantal nieuwe initiatieven op te starten. Ik denk bijvoorbeeld aan het initiatief om uitrustingsgoederen ter beschikking te stellen van die ondernemingen die daarmee als bijzonder promotiegegeven marktaandeel wensen te verwerven. Ik verwijs ook naar het Export-Plus-programma waardoor een aantal pas afgestudeerde universitaireren in middelgrote ondernemingen aan het exportgegeven gestalte kunnen geven en naar het nieuwe initiatief om, in het kader van het buitenlands handelsbeleid, zelf Vlaamse rentetoelagen toe te kennen.

We beschikken dus qua instrumentarium, budget en mensen over een reëel netwerk van mogelijkheden. De resterende kleine knelpunten inzake de samenwerking met de andere gewesten en de federaal gebleven structuren zullen vanuit een federale zin worden weggewerkt. De samenwerking is zeer constructief en gebaseerd op de lange termijn-visie die het document Vlaanderen-Europa 2002 heeft aangegeven. Wij wensen de Vlaamse identiteit uit te dragen vanuit een maximalistische invulling.

Ten slotte kan ik bevestigen dat wij inderdaad van plan waren in oktober een handelsmissie naar Zuid-Afrika te organiseren. Daaraan hadden reeds 18 Zuidafrikaanse instanties hun medewerking toegezegd. Door de terugvallende economische conjunctuur en – waarschijnlijk ook – door de politieke spanningen in Zuid-Afrika bleken evenwel slechts 6 ondernemingen geïnteresseerd te zijn. Ze hebben deelgenomen aan de Saitex-beurs die op dat ogenblik in Johannesburg plaatsvond. De Vlaamse regering vond het niet zinvol om aan een beperkte handelsdelegatie van 6 ondernemingen een officiële missie te koppelen. Naar aanleiding van het initiatief dat de regering gezamenlijk heeft genomen om de eerste officiële contacten op te nemen met Zuid-Afrika hebben we beslist om tijdens de eerste week van maart 1994 een handelsmissie op te

Sauwens

zetten. Uit de eerste contacten blijkt dat er voldoende ondernemingen aan deze missie zullen deelnemen. De handelsmissie kan dan zijdelings of samen met de officiële missie van minister-president Van den Brande en minister De Batselier doorgaan.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, u hebt gesproken over het maximalistisch uitdragen van Vlaanderen in de wereld. Het is waarschijnlijk in dat kader dat uw toespraak van gisteren moet worden gezien naar aanleiding van de toelage die de Vlaamse Judofederatie krijgt.

Ten eerste, over welk budget gaat het hier precies ?

Ten tweede, van welk budget wordt die toelage betaald ?

Ten derde, ik ken ook sportlui die het Vlaamse etiket willen dragen wanneer ze daarvoor subsidies kunnen krijgen. Met andere woorden, aan welke normen moet men voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen ?

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de minister, u geeft toe dat de problematiek van de vertegenwoordiging en verdediging van onze handelsbelangen tot verwarring kan leiden. Het antwoord op de vraag wie verantwoordelijk is ten opzichte van wie – ten opzichte van welke regering en ten opzichte van welke minister – is niet zo duidelijk. Wie kan er worden geïnterpelleerd en wie wordt er gesanctioneerd ?

Minister J. Sauwens : De Waalse attachés zullen verantwoording moeten afleggen en rapporteren aan de Waalse minister van Buitenlandse Handel.

De heer L. Dierickx : Ook wanneer zij de Vlaamse belangen niet voldoende behartigen ?

Minister J. Sauwens : Samen met het netwerk van Vlaamse economische vertegenwoordigers, draagt het VDBH daar de verantwoordelijkheid die het dan hier politiek vertaalt. De samenwerking wordt georganiseerd middels akkoorden tussen AWEX en het VDBH.

De heer L. Dierickx : Ik wil weten in hoeverre het voor ons mogelijk is over deze kwestie te interpellieren en eventueel te sanctioneren. Glijden wij af naar een systeem waarin de handelsattachés niet langer verantwoording moeten afleggen ten aanzien van ministers, maar enkel tegenover bedrijven ?

Minister J. Sauwens : De politieke verantwoordelijkheid ligt – na het in werking treden van het Sint-Michielsakkoord – hier bij het Vlaamse parlement en de Waalse Gewestraad.

De voorzitter : De heer Ulburghs heeft het woord.

De heer J. Ulburghs : Mijnheer de minister, anderhalf jaar geleden interpelleerde ik over de Belgische ratificatie van de conventie van de Unesco. De monumentenzorg in dit land werd geregionaliseerd en aangezien u daarvoor bevoegd bent, wil ik graag weten of die ratificatie al een feit is. Tot hier toe werd niet één monument in België door de Unesco erkend, zelfs niet ter gelegenheid van Antwerpen, culturele hoofdstad van Europa. U was ervan overtuigd dat het Brusselse Gewest dwarslag en daarop liet ik de heer Picqué – minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest interpellieren – omtrent deze materie. Hij beweert echter daar niets vanaf te weten. Daarom vraag ik u opnieuw wanneer de conventie zal worden geratificeerd en welke initiatieven u hierrond zal nemen ?

Minister J. Sauwens : Ik richt mij het eerst tot de heer Denys. Van het budget Externe Betrekkingen van minister-president Van den Brande en van mijn eigen budget Buiten-

landse Handel maakten wij inderdaad elk respectievelijk 2,5 miljoen frank vrij ten behoeve van de Vlaamse Judobond. Met dit geld moet de Judoliga Vlaanderen beter promoten in het buitenland. De judoka's zelf vroegen om steun bij de Vlaamse overheid om de Vlaamse topsporters training onder de beste omstandigheden en op hoog niveau te kunnen garanderen. Ter zake vond overleg plaats met de bevoegde minister, de heer Weckx, wat leidde tot een protocol waarin de financiële inbreng en de verantwoordelijkheden van de liga zelf werden vastgelegd. Dit werd gisteren openbaar gemaakt.

Wij willen overigens ook werk maken van de communautarisering van de nationale sportbonden, een thema dat jaarlijks terugkeert in dit parlement. Onze topsporters treden in feite als ambassadeurs op en in het kader van sportmanifestaties kunnen handelscontacten worden gelegd. Deze aanpak is eerder pragmatisch en geeft terzelfdertijd vorm aan wat hier op principieel vlak en op sportgebied reeds lang in de lucht hangt.

De heer A. Denys : U verwacht twee zaken. Enerzijds is er de communautarisering van de sport, waar ik geen moeite mee heb, en anderzijds ontstaat er een vorm van exportgerichtheid. Er wordt immers een beroep gedaan op uw budget. In hoeverre heeft dit te maken met export ? Wij mogen niet zomaar alles door elkaar gooien. Voor sport wordt intussen geld uitgetrokken van Lotto, Bloso, het budget van mevrouw Detiège, enzovoort. Op die manier raakt de materie zodanig versnipperd dat niemand uiteindelijk nog weet hoe de subsidiëring vanuit Vlaanderen gebeurt.

Minister J. Sauwens : Dat debat voeren wij op een ander moment. De Vlaamse regering wil een aantal elementen verzamelen en een reële bijdrage leveren aan één van de grootste eisen die in het Vlaamse parlement worden gesteld. Vanzelf-

Sauwens

sprekend mogen wij de budgettaire gevolgen niet uit het oog verliezen en komt er een duidelijke evaluatie. Die steun aan de sport gebeurt evenwel niet ten koste van andere export-promotie die in de begroting was uitgetrokken.

De heer P. Van Grembergen : Als Hugo Claus zich leent voor de promotie van kazen, dan zie ik niet onmiddellijk een verband tussen zijn letterkundige talenten en kaas. Ik zie dus niet in waarom sport niet aan een natie kan worden gekoppeld.

Minister J. Sauwens : Mijnheer Ulburghs, het is goed dat u deze kwestie niet laat rusten. Ik deed daaromtrent navraag en nu blijkt dat de voornaamste ambtenaren in gezamenlijk verband worden getraind. Zij zijn momenteel niet te bereiken en ik kan u dus niet meedelen wanneer de ratificatie zal gebeuren. Wel verzeker ik u ervan dat van Vlaamse

zijde een grote bereidwilligheid is om hierin een oplossing te brengen. Derhalve neem ik in dit verband onmiddellijk contact op met de betrokken instanties en laat u zo snel mogelijk schriftelijk een antwoord overmaken. Bovendien geef ik daarover een toelichting voor de bevoegde commissie in januari. Nog belangrijker dan de internationale erkenning van onze monumenten is evenwel de zorg ervoor en wat dat betreft zijn wij er dankzij de beslissingen van de Vlaamse Raad in geslaagd de patrimoniumzorg 50 percent meer middelen te bezorgen.

De heer J. Ulburghs : U spreidt een eerlijke bezorgdheid tentoon in dit verband en dat waardeer ik. Wij missen evenwel de kansen en het prestige dat de Unesco kan bieden. Vandaag stond in de krant dat op Nederlands initiatief en met de hulp van de Unesco het Hermitagemuseum van Sint-Petersburg zal worden gered. Hier zien wij zo veel sites en

monumenten teloorgaan. De erkenning door de Unesco kan dit voorkomen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

De vergadering wordt hervat om 14.00 uur.

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 12.52 uur.**
